

**RAAD VAN
DE EUROPESE UNIE**

**Brussel, 20 oktober 2005 (26.10)
(OR. en)**

**Interinstitutionele dossiers:
2004/0155 (COD)
2004/0159 (COD)**

**12890/05
ADD 7**

**ECOFIN 299
EF 38
CODEC 827**

NOTA

Betreft:

Voorstel voor RICHTLIJNEN VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD waarbij Richtlijn 2000/12/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 maart 2000 betreffende de toegang tot en de uitoefening van de werkzaamheden van kredietinstellingen en Richtlijn 93/6/EEG van de Raad van 15 maart 1993 inzake de kapitaaltoereikendheid van beleggingsondernemingen en kredietinstellingen worden herschikt
Deel VIII

↓ 93/6/EEG (aangepast)

⇒ nieuw

BIJLAGE I

⇒ **BEREKENING VAN DE KAPITAALVEREISTEN VOOR HET** ⇐ **POSITIERISICO**

~~INLEIDING~~ ☒ **ALGEMENE BEPALINGEN** ☒

Saldering

1. Het saldo van de hausseposities (baisseposities) van de instelling tegenover haar baisseposities (hausseposities) posities in dezelfde aandelen, schuldinstrumenten en converteerbare waardepapieren en identieke financiële futures, opties, warrants en gedekte warrants, is de netto-positie van de instelling in elk van de verschillende instrumenten. Bij de berekening van de netto-positie staan de bevoegde autoriteiten toe dat posities in afgeleide instrumenten op de in de punten 4 tot en met 7 beschreven wijze behandeld worden als posities in de onderliggende (of virtuele) effecten. Door de instelling gehouden eigen schuldinstrumenten worden niet in aanmerking genomen bij de berekening van het specifieke risico overeenkomstig punt 14.
2. Tussen een converteerbaar waardepapier en een compenserende positie in het onderliggende instrument is geen saldering toegestaan, tenzij de bevoegde autoriteiten een benadering volgen waarbij rekening wordt gehouden met de waarschijnlijkheid van de conversie van een bepaald converteerbaar waardepapier, of een kapitaalvereiste stellen ter dekking van eventuele bij conversie geleden verliezen.
3. Alle netto-posities, ongeacht of zij positief of negatief zijn, moeten voordat zij worden samengevoegd, op dagbasis tegen de geldende contante wisselkoers worden omgerekend in de rapportagevaluta van de instelling.

Specifieke instrumenten

→93/6/EG (aangepast)
→₁ 98/31/EG artikel 1, punt 7 en
bijlage, punt 1, onder a)

4. Rentefutures, rentetermijncontracten (FRA's) en termijnverbintenissen tot aan- of verkoop van schuldinstrumenten worden behandeld als combinaties van hausse- en baisseposities. Aldus wordt een lange rentefuturepositie behandeld als een combinatie van een schuld die vervalt op de leveringsdatum van het futurecontract en een vordering waarvan de vervaldatum gelijk is aan die van het instrument of de virtuele positie die aan het futurecontract in kwestie ten grondslag liggen. Evenzo wordt een verkocht FRA behandeld als een haussepositie die vervalt op de afwikkelingsdatum, verlengd met de contractduur, en een baissepositie die vervalt op de afwikkelingsdatum. Zowel de schuld als de vordering worden opgenomen in de ~~kolom «centrale overheid»~~ eerste categorie van tabel 1 in punt 14 voor de berekening van het kapitaalvereiste voor het specifieke risico in verband met rentefutures en FRA's. Een termijnverbintenis tot aankoop van een schuldinstrument wordt behandeld als een combinatie van een schuld die vervalt op de leveringsdatum en een lange (contante) positie in het schuldinstrument zelf. De schuld wordt opgenomen in de ~~kolom «centrale overheid»~~ eerste categorie van tabel 1 in punt 14 voor het specifieke risico en het schuldinstrument in de daarvoor in aanmerking komende kolom in dezelfde tabel. →₁ --- ←

↓ 98/31/EG artikel 1, punt 7 en bijlage,
punt 1, onder a) (aangepast)

De bevoegde autoriteiten kunnen toestaan dat het kapitaalvereiste voor een ter beurse verhandelde future gelijk is aan de door de beurs verlangde marge, indien zij er ten volle van overtuigd zijn dat deze een nauwkeurige maatstaf van het aan de future verbonden risico vormt en ten minste gelijkwaardig is aan het kapitaalvereiste voor een future dat zou resulteren uit een berekening aan de hand van de in het vervolg van deze bijlage omschreven methode dan wel van de in bijlage VIII omschreven methode van interne modellen.

Tevens kunnen zij ~~tot en met 31 december 2006~~ toestaan dat het kapitaalvereiste voor een OTC-derivatencontract van het type als bedoeld in dit punt en dat door een door hen erkende clearinginstelling is geclarend, gelijk is aan de marge die de clearinginstelling verlangt, wanneer zij er ten volle van overtuigd zijn dat deze een nauwkeurige maatstaf van het aan het derivatencontract verbonden risico vormt en ten minste gelijkwaardig is aan het kapitaalvereiste voor het contract in kwestie dat zou resulteren uit een berekening aan de hand van de in het vervolg van deze bijlage omschreven methode dan wel van de in bijlage VIII omschreven methode van interne modellen.

↓ 93/6/EEG artikel 2, lid 22 (aangepast)

⊗ Voor de toepassing van dit lid wordt onder ⊗ «haussepositie» ~~voor de toepassing van bijlage I, punt 4:~~ ⊗ verstaan, ⊗ een positie waarin een instelling de op een bepaald tijdstip in de toekomst te ontvangen rente heeft vastgelegd en ⊗ onder ⊗ «baissepositie» ⊗ een positie waarin een instelling de op een bepaald tijdstip in de toekomst te betalen rente heeft vastgelegd⊗.

5. Opties op rente, schuldinstrumenten, aandelen, aandelenindexen, financiële futures, swaps en valuta's worden voor de toepassing van deze bijlage behandeld alsof het posities zijn die in waarde gelijk zijn aan het bedrag van het onderliggende instrument waarop de optie betrekking heeft, vermenigvuldigd met zijn delta. De aldus berekende posities mogen gesaldeerd worden met compenserende posities in dezelfde onderliggende effecten of daarvan afgeleide instrumenten. De gebruikte delta moet die van de betrokken beurs zijn of de door de bevoegde autoriteiten berekende delta dan wel, indien deze niet beschikbaar is, of voor OTC-opties, de delta welke door de instelling zelf is berekend, mits de bevoegde autoriteiten overtuigd zijn van de redelijkheid van het door de instelling gebruikte model.

De bevoegde autoriteiten kunnen evenwel ook voorschrijven dat de instellingen hun delta berekenen volgens een door de bevoegde autoriteiten aangegeven methode.

↓98/31/EG artikel 1, punt 7 en bijlage,
punt 1, onder b) (aangepast)

~~De bevoegde autoriteiten schrijven voor dat~~ Voor de andere aan opties verbonden risico's, afgezien van het deltarisico, ~~☒~~ moet ~~☒~~ dekking aanwezig ~~moet~~ zijn. De bevoegde autoriteiten kunnen toestaan dat het vereiste voor een geschreven ter beurse verhandelde optie gelijk is aan de door de beurs verlangde marge, indien zij er ten volle van overtuigd zijn dat deze een nauwkeurige maatstaf voor het aan de optie verbonden risico vormt, en ten minste gelijkwaardig is aan het kapitaalvereiste ter dekking van een optie dat zou resulteren uit een berekening aan de hand van de in het vervolg van deze bijlage omschreven methode dan wel van de in bijlage ~~VIII~~ omschreven methode van interne modellen. Tevens kunnen zij ~~tot en met 31 december 2006~~ toestaan dat het kapitaalvereiste voor een OTC-grondstoffenoptie die door een door hen erkende clearinginstelling is gecleard, gelijk is aan de marge die de clearinginstelling verlangt, wanneer zij er ten volle van overtuigd zijn dat deze een nauwkeurige maatstaf van het aan de optie verbonden risico vormt en ten minste gelijk is aan het kapitaalvereiste voor een OTC-optie dat zou resulteren uit een berekening aan de hand van de in het vervolg van deze bijlage omschreven methoden dan wel van de in bijlage ~~VIII~~ omschreven methode van interne modellen. Tevens kunnen zij toestaan dat het vereiste voor een gekochte ter beurse verhandelde of OTC-optie gelijk is aan dat voor het onderliggende instrument, met dien verstande dat het daaruit resulterende vereiste niet hoger mag zijn dan de marktwaarde van de optie. Het vereiste voor een geschreven OTC-optie wordt vastgesteld op basis van het onderliggende instrument.

↓ 98/31/EG artikel 1, punt 7 en bijlage,
punt 1, onder c)

6. Warrants die betrekking hebben op schuldinstrumenten en aandelen, worden op dezelfde wijze behandeld als opties in punt 5.

↓ 93/6/EEG

7. Swaps worden met betrekking tot het renterisico op dezelfde basis behandeld als balansinstrumenten. Aldus wordt een renteswap waarbij een instelling een variabele rente ontvangt en een vaste rente betaalt, behandeld als een haussepositie in een instrument met variabele rente met een looptijd die gelijk is aan de periode tot de volgende rentevaststelling, en een baissepositie in een instrument met vaste rente en met dezelfde looptijd als de swap zelf.

↓ nieuw
➤ Raad/EP (100%)

➤_➤ [...] <_<

8. ➤ [...] < ➤ Voor de berekening van het kapitaalvereiste voor het marktrisico van de partij die het kredietrisico draagt (de "protectiegever") dient, tenzij anders bepaald, de onderliggende waarde van het contract te worden gebruikt. Voor het berekenen van de specifieke risicobelasting, is, anders dan bij totale-opbrengstswaps, de looptijd van het contract voor het kredietderivaat van toepassing in plaats van de looptijd van de verplichting. Posities worden als volgt bepaald: <

➤ [...] < ➤ i) Een totale-opbrengstswap geeft aanleiding tot boeking van een haussepositie onder het algemeen marktrisico van de referentieverplichting en van een baissepositie onder het algemeen marktrisico van een overheidsobligatie met een looptijd die gelijk is aan de termijn tot de eerstkomende rentevaststelling en waaraan overeenkomstig bijlage VI van Richtlijn [2000/12/EG] een risicogewicht van 0% wordt toegewezen. Daarnaast geeft een dergelijke swap aanleiding tot boeking van een haussepositie onder het specifieke risico van de referentieverplichting. <

➤ ii) < ➤ [...] < ➤ Voor een kredietverzuimswap behoeft onder het algemeen marktrisico geen positie te worden geboekt. Wat betreft het specifieke risico, dient de instelling een synthetische haussepositie in een verplichting van de referentie-entiteit te boeken, tenzij het derivaat een rating heeft en voldoet aan de voorwaarden van een gekwalificeerd schuldinstrument, in welk geval een haussepositie in het derivaat wordt geboekt. Indien uit hoofde van het product premie- of rentebetalingen verschuldigd zijn, dienen de desbetreffende kasstromen als theoretische posities in overheidsobligaties te worden weergegeven. <

➤ [...] < ➤ iii) Een 'single name credit linked note' geeft aanleiding tot boeking van een haussepositie onder het algemeen marktrisico van de note zelf, zoals voor een rentevoetproduct. Wat betreft het specifieke risico, wordt een synthetische haussepositie in een verplichting van de referentie-entiteit geboekt. Een extra haussepositie wordt op de emittent van de note geboekt. Indien de 'credit linked note' een externe rating heeft en voldoet aan de voorwaarden van een gekwalificeerd schuldinstrument, volstaat het een eenmalige haussepositie voor het specifieke risico van de note te boeken. <

➤ [...] <

➤ [...] <

➤ [...] <

➤ [...] < ➤ iv) afgezien van een haussepositie voor het specifieke risico van de emittent van de note geeft een 'multiple name credit linked note' die proportionele protectie verschaft, wat betreft het specifieke risico aanleiding tot boeking van een positie in elke referentie-entiteit, waarbij de totale onderliggende waarde van het contract over de posities wordt gespreid in verhouding tot het aandeel van elke aan een referentie-entiteit verbonden risicopositie in de totale onderliggende waarde. Wanneer voor een referentie-entiteit meer dan één verplichting in aanmerking komt, wordt de verplichting met het hoogste risicogewicht in aanmerking genomen voor het specifieke risico.

Indien de 'multiple name credit linked note' een externe rating heeft en voldoet aan de voorwaarden van een gekwalificeerd schuldinstrument, volstaat het een eenmalige haussepositie voor het specifieke risico van de note te boeken. <

➤ v) Een 'first-asset-to-default'-kredietderivaat geeft aanleiding tot boeking, voor het theoretische bedrag, van een positie in een verplichting van elke referentie-entiteit. Indien het hoogste te betalen bedrag bij een omstandigheid die de kredietwaardigheid aantast kleiner is dan het overeenkomstig de eerste zin van deze alinea verkregen kredietvereiste, dan kan dat maximumbedrag als kapitaalvereiste voor het specifieke risico worden aangehouden.

Een 'second-asset-to-default'-kredietderivaat geeft aanleiding tot boeking, voor het theoretische bedrag, van een positie in een verplichting van elke referentie-entiteit minus één (die met het kleinste kapitaalvereiste voor het specifieke risico). Indien het hoogste te betalen bedrag bij een omstandigheid die de kredietwaardigheid aantast kleiner is dan het overeenkomstig de eerste zin van deze alinea verkregen kredietvereiste, dan kan dat maximumbedrag als kapitaalvereiste voor het specifieke risico worden aangehouden.

Indien een 'first' of 'second-asset-to-default'-derivaat een externe rating heeft en voldoet aan de voorwaarden van een gekwalificeerd schuldinstrument, kan de protectiegever volstaan met de berekening van één specifieke risicobelasting die in overeenstemming is met de rating van het derivaat. <

In hoofde van de partij die het kredietrisico overdraagt ("de protectionemer") worden de posities vastgesteld als spiegelbeeld van die van de protectiegever, behalve voor *credit linked notes* (die bij de emittent geen aanleiding geven tot een baissepositie). Als op een gegeven moment een combinatie van een *call*-optie en een *step-up* optreedt, wordt het desbetreffende tijdstip beschouwd als de looptijd van het protectie-instrument. In het geval van *nth-to-default* kredietderivaten kunnen protectionemers het specifieke risico van n-1 van de onderliggende waarden (namelijk de n-1 activa met het laagste kapitaalvereiste voor het specifieke risico) buiten beschouwing laten.

↓ 93/6/EEG (aangepast)
➤ Raad/EP (100%)

➤ B. Behandeling van de protectionemer <

89. Instellingen die het renterisico op afgeleide instrumenten als bedoeld in de punten 4 tot en met 7 op «discounted cash flow»-basis waarderen en beheren, mogen gebruik maken van gevoeligheidsmodellen voor de berekening van de bovengenoemde posities, en dienen daarvan gebruik te maken voor obligaties die over de resterende looptijd, en niet aan het einde daarvan via terugbetaling van de hoofdsom in één termijn worden afgelost. Zowel het model als het gebruik ervan door de instelling moeten door de bevoegde autoriteiten worden goedgekeurd. Deze modellen moeten posities opleveren die dezelfde gevoeligheid voor renteschommelingen hebben als de onderliggende cash flows. Bij de evaluatie van deze gevoeligheid moet worden uitgegaan van onafhankelijke schommelingen in over de gehele rendementscurve bemonsterde renten, waarbij ten minste één gevoeligheidspunt in elk van de in tabel 2 van punt ~~18~~ 20 hieronder genoemde looptijdklassen wordt genomen. De posities worden bij de berekening van de kapitaalvereisten in aanmerking genomen overeenkomstig de bepalingen van de punten ~~15 tot en met 30~~ 17 tot en met 32 .

~~910.~~ Instellingen die geen gebruik maken van modellen overeenkomstig punt ~~8~~ ~~9~~ ~~9~~, mogen ~~in de plaats daarvan~~, met goedvinden van de bevoegde autoriteiten, posities in afgeleide instrumenten als bedoeld in de punten 4 tot en met 7 als volledig compenserende posities behandelen, mits zij ten minste aan de volgende voorwaarden voldoen:

- ~~ii~~a) de posities hebben dezelfde waarde en luiden in dezelfde valuta;
- ~~iii~~b) de referentierenten (voor posities met variabele rente) of coupons (voor posities met vaste rente) sluiten nauw bij elkaar aan;
- ~~iiii~~c) de eerstvolgende data van rentevaststelling of, voor vastecouponposities, de resterende looptijden vallen binnen de volgende grenzen samen:
 - i) minder dan een maand: dezelfde dag;
 - ii) tussen een maand en een jaar: binnen zeven dagen;
 - iii) meer dan een jaar: binnen dertig dagen.

~~1011.~~ De partij die effecten of gegarandeerde rechten inzake de eigendom van effecten overdraagt bij een retrocessieovereenkomst, en de partij die effecten in lening geeft bij een effectenleningstransactie, dient deze effecten te betrekken in de berekening van haar kapitaalvereiste uit hoofde van deze bijlage, mits deze effecten voldoen aan de criteria van artikel ~~2~~, punt ~~6~~, onder a) ~~11~~.

↓ 93/6/EEG (aangepast)

~~11. Posities in rechten van deelneming van instellingen voor collectieve belegging worden onderworpen aan de kapitaalvereisten van Richtlijn 89/647/EEG, in plaats van aan de positierisicovereisten uit hoofde van deze bijlage.~~

Specifieke en algemene risico's

12. Het positierisico met betrekking tot een verhandelbaar schuldinstrument of aandeel (of een van een schuldinstrument of een aandeel afgeleid instrument) wordt met het oog op de berekening van het desbetreffende kapitaalvereiste gesplitst in twee componenten. De eerste component betreft het specifieke risico. Dit is het risico van een prijsverandering in het betrokken instrument als gevolg van factoren die verband houden met de emittent ervan of, in het geval van een afgeleid instrument, de emittent van het onderliggende instrument. De tweede component betreft het algemene risico. Dit is het risico van een prijsverandering van het instrument als gevolg van (bij een verhandelbaar schuldinstrument of van een schuldinstrument afgeleid instrument) een wijziging in de rentestand of (bij een aandeel of van een aandeel afgeleid instrument) een algemene koersontwikkeling op de aandelenmarkt die geen verband houdt met enigerlei specifieke aspecten van de betrokken waardepapieren.

VERHANDELBARE SCHULDINSTRUMENTEN

13. ~~De instelling deelt haar n~~ Netto-posities in worden ingedeeld naar de valuta's waarin zij luiden en ~~berekent~~ het kapitaalvereiste voor het algemene en het specifieke risico wordt berekend in elke valuta afzonderlijk.

Specifiek risico

↓ 93/6/EEG

⇒ nieuw

14. De instelling brengt haar overeenkomstig punt 1 berekende netto-posities ~~op grond van hun resterende looptijden onder in de desbetreffende categorieën van tabel 1, en vermenigvuldigt deze vervolgens met de wegingsfactoren. It shall sum its weighted positions (regardless of whether they are long or short) in order to calculate its capital requirement against specific risk.~~ ⇒ op grond van de emittent/debiteur, de externe of interne kredietbeoordeling en hun resterende looptijden in de handelsportefeuille onder in de desbetreffende categorieën van tabel 1, en vermenigvuldigt deze vervolgens met de overeenkomstige wegingsfactoren. Zij bepaalt de som van haar gewogen posities (ongeacht of het hausse- dan wel baisseposities betreft) teneinde haar kapitaalvereiste met betrekking tot het specifieke risico te berekenen. ⇐

↓ 93/6/EEG

Tabel 1

Posten van de centrale overheid	Gekwalificeerde posten			Overige posten
	0-6 maand	6-24 maand	≥24 maand	
0,00 %	0,25 %	1,00 %	1,60 %	8,00 %

↓ nieuw

➤ Raad/EP (100%)

Tabel 1

➤ [...] < ➤ <u>Categorieën</u> <	Kapitaalvereiste voor het specifieke risico
➤ [...] < ➤ <u>Schuldtitels uitgegeven of gegarandeerd door centrale overheden, dan wel uitgegeven door centrale banken, internationale organisaties, multilaterale ontwikkelingsbanken of regionale of lagere overheden die volgens de regels van de artikelen 78 tot en met 83 van Richtlijn [2000/12/EG] voor het toekennen van risicogewichten aan vorderingen in kredietkwaliteitscategorie 1 zouden worden ondergebracht of een risicogewicht van 0% zouden krijgen.</u> <	0%

<p> <u>➤ [...] < ➤ Schuldtitels uitgegeven of gegarandeerd door centrale overheden, dan wel uitgegeven door centrale banken, internationale organisaties, multilaterale ontwikkelingsbanken of regionale of lagere overheden die volgens de regels van de artikelen 78 tot en met 83 van Richtlijn [2000/12/EG] voor het toekennen van risicogewichten aan vorderingen in kredietkwaliteitscategorie 2 of 3 zouden worden ondergebracht, en schuldtitels uitgegeven of gegarandeerd door instellingen die volgens de regels van de artikelen 78 tot en met 83 van Richtlijn [2000/12/EG] voor het toekennen van risicogewichten aan vorderingen in kredietkwaliteitscategorie 1 of 2 zouden worden ondergebracht, en schuldtitels uitgegeven of gegarandeerd door instellingen die volgens de regels van bijlage VI, deel 1, punt 28, van Richtlijn [2000/12/EG] voor het toekennen van risicogewichten aan vorderingen in kredietkwaliteitscategorie 3 zouden worden ondergebracht, en schuldtitels uitgegeven of gegarandeerd door ondernemingen die volgens de regels van de artikelen 78 tot en met 83 van Richtlijn 2000/12/EG voor het toekennen aan risicogewichten aan vorderingen in kredietkwaliteitscategorie 1 of 2 zouden worden ondergebracht.</u> < </p> <p> Andere gekwalificeerde posten als gedefinieerd in punt 15 hierna </p>	<p>0,25% (resterende looptijd tot eindvervaldatum van zes maand of minder)</p> <p>1,00% (resterende looptijd tot eindvervaldatum van meer dan zes maand tot ten hoogste 24 maand)</p> <p>1,60% (resterende looptijd tot eindvervaldatum van meer dan 24 maand)</p>
---	--

<p> <u>➤ [...] < ➤ Schuldtitels uitgegeven of gegarandeerd door centrale overheden, uitgegeven door centrale banken, internationale organisaties, multilaterale ontwikkelingsbanken, regionale of lagere overheden van de lidstaten, die volgens de regels van de artikelen 78 tot en met 83 van Richtlijn [2000/12/EG] voor het toekennen van risicogewichten aan vorderingen in kredietkwaliteitscategorie 2 of 3 zouden worden ondergebracht, en schuldtitels uitgegeven of gegarandeerd door instellingen die volgens de regels van de artikelen 78 tot en met 83 van Richtlijn [2000/12/EG] voor het toekennen van risicogewichten aan vorderingen in kredietkwaliteitscategorie 1 of 2 zouden worden ondergebracht, en schuldtitels uitgegeven of gegarandeerd door instellingen die volgens de regels van bijlage VI, deel 1, punt 28, van Richtlijn [2000/12/EG] voor het toekennen van risicogewichten aan vorderingen in kredietkwaliteitscategorie 3 zouden worden ondergebracht, en schuldtitels uitgegeven of gegarandeerd door ondernemingen die volgens de regels van de artikelen 78 tot en met 83 van Richtlijn [2000/12/EG] voor het toekennen aan risicogewichten aan vorderingen in kredietkwaliteitscategorie 1 of 2 zouden worden ondergebracht.</u> </p> <p> <u>Andere gekwalificeerde posten als gedefinieerd in punt 15 hierna. <</u> </p>	<p> <u>➤ [...] < ➤ 0,25% (resterende looptijd tot eindvervaldatum van 6 maand of minder)</u> </p> <p> <u>1,00% (resterende looptijd tot eindvervaldatum van meer dan 6 maand tot ten hoogste 24 maand)</u> </p> <p> <u>1,60% (resterende looptijd tot eindvervaldatum van meer dan 24 maand) <</u> </p>
---	---

<p> <u>➤ Schuldtitels uitgegeven of gegarandeerd door centrale overheden, uitgegeven door centrale banken, internationale organisaties, multilaterale ontwikkelingsbanken, regionale of lagere overheden van de lidstaten, of instellingen die volgens de regels van de artikelen 78 tot en met 83 van Richtlijn [2000/12/EG] voor het toekennen van risicogewichten aan vorderingen in kredietkwaliteitscategorie 4 of 5 zouden worden ondergebracht, en schuldtitels uitgegeven of gegarandeerd door instellingen die volgens de regels van bijlage VI, deel 1, punt 26, van Richtlijn [2000/12/EG] voor het toekennen van risicogewichten aan vorderingen in kredietkwaliteitscategorie 3 zouden worden ondergebracht, en schuldtitels uitgegeven of gegarandeerd door ondernemingen die volgens de regels van de artikelen 78 tot en met 83 van Richtlijn [2000/12/EG] voor het toekennen van risicogewichten aan vorderingen in kredietkwaliteitscategorie 3 of 4 zouden worden ondergebracht</u> </p> <p> <u>Posities waarvoor geen kredietbeoordeling van een aangewezen EKBI beschikbaar is.</u> ◀ </p>	<p> <u>➤ 8,00% ◀</u> </p>
---	---------------------------

<p>➤ <u>Schuldtitels uitgegeven of gegarandeerd door centrale overheden, dan wel uitgegeven door centrale banken, internationale organisaties, multilaterale ontwikkelingsbanken, regionale of lagere overheden van de lidstaten, of instellingen die volgens de regels van de artikelen 78 tot en met 83 van Richtlijn [2000/12/EG] voor het toekennen van risicogewichten aan vorderingen in kredietkwaliteitscategorie 6 zouden worden ondergebracht, en schuldtitels uitgegeven of gegarandeerd door ondernemingen die volgens de regels van de artikelen 78 tot en met 83 van Richtlijn [2000/12/EG] voor het toekennen van risicogewichten aan vorderingen in kredietkwaliteitscategorie 5 of 6 zouden worden ondergebracht.</u> ◀</p>	<p>➤ <u>12,00%</u> ◀</p>
--	--------------------------

➤ In het geval van instellingen die de regels van de artikelen 84 tot en met 89 van Richtlijn [2000/12/EG] toepassen voor het toekennen van risicogewichten aan vorderingen, geschiedt de onderbrenging in een kredietkwaliteitscategorie als volgt: de debiteur van de vordering heeft een interne rating met een PD die gelijk is aan of lager is dan die welke samenhangt met die van de overeenkomstige kredietkwaliteitscategorie volgens de regels van de artikelen 78 tot en met 83 van Richtlijn [2000/12/EG] voor het toekennen van risicogewichten aan vorderingen op ondernemingen.

Op instrumenten die zijn uitgegeven door een uitgevende instelling die niet in een kredietkwaliteitscategorie kan worden ondergebracht, is een kapitaalvereiste voor het specifieke risico van 8% van toepassing. De bevoegde autoriteiten kunnen verlangen dat de instellingen op dergelijke instrumenten een hoger kapitaalvereiste voor het specifieke risico toepassen en/of verbieden dat dergelijke instrumenten met andere schuldinstrumenten worden gesaldeerd voor het bepalen van de omvang van het algemeen marktrisico.

Voor securisatieposities waarop een deductie van toepassing is overeenkomstig de behandeling bedoeld in artikel 66, lid 2, van Richtlijn [2000/12/EG], of waarop een risicogewicht van 1250% van toepassing is zoals gedefinieerd in bijlage IX, deel 4, bij diezelfde richtlijn, geldt een vereiste voor eigen kapitaal die niet kleiner is dan de vereisten volgens deze behandelingen. Voor liquiditeitsfaciliteiten waaraan geen rating is toegekend, geldt een kapitaalvereiste die niet kleiner is dan die zoals gedefinieerd in bijlage IX, deel 4, bij richtlijn [2000/12/EG]. <

15. Voor de toepassing van punt 14 wordt onder *gekwalificeerde posten* verstaan:

- a) hausse- en baisseposities in activa waaraan een kredietkwaliteitstrap kan worden toegekend welke minstens overeenkomt met de kwalificatie “investeringswaardig (*investment grade*)” van de categorisering als bedoeld in titel V, hoofdstuk 2, afdeling 3, onderafdeling 1, van Richtlijn [2000/12/EG];
- b) hausse- en baisseposities in activa die, gelet op de solvabiliteit van de emittent, een PD hebben die niet hoger is dan die van de onder a) hierboven bedoelde activa, volgens de benadering van titel V, hoofdstuk 2, afdeling 3, onderafdeling 2, van Richtlijn [2000/12/EG];
- c) hausse- en baisseposities in activa waarvoor geen kredietbeoordeling door een aangewezen externen kredietbeoordelingsinstelling beschikbaar is en die aan de volgende voorwaarden voldoen:
 - i) zij worden door de betrokken instellingen als voldoende liquide beschouwd;
 - ii) de beleggingskwaliteit ervan is volgens de eigen beoordeling van de instelling minstens gelijkwaardig aan die van de onder a) hierboven bedoelde activa;

- iii) zij zijn genoteerd op ten minste één gereguleerde markt in een lidstaat of aan een beurs in een derde land, mits deze beurs erkend is door de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaat;
- d) ➤ [...] ◀ ➤ hausse- en baisseposities in activa uitgegeven door instellingen die aan de kapitaalvereisten van Richtlijn [2000/12/EG] zijn onderworpen en die
 - i) door de betrokken instellingen als voldoende liquide worden beschouwd en
 - ii) waarvan de beleggingskwaliteit volgens de eigen beoordeling van de instelling ten minste gelijkwaardig is aan die van de onder a) bedoelde activa. ◀
- d bis) effecten uitgegeven door instellingen waarvan wordt aangenomen dat de kredietkwaliteit gelijk is aan of hoger is dan die welke verbonden zijn met kredietkwaliteitscategorie 2 of een hogere categorie volgens de regels van de artikelen 78 tot en met 83 van Richtlijn [2000/12/EG] voor het toekennen van risicogewichten aan vorderingen op instellingen, en die onderworpen zijn aan een toezicht- en regelgevingskader dat vergelijkbaar is met dat van deze richtlijn. ◀

De bevoegde autoriteiten oefenen toezicht uit op de wijze waarop de schuldinstrumenten worden beoordeeld, en wijzen de evaluatie van de instelling af indien aan de betrokken instrumenten naar hun oordeel een te hoog specifiek risico verbonden is om als gekwalificeerde posten te kunnen worden beschouwd.

16. De bevoegde autoriteiten verlangen van de instellingen dat zij de maximumwegingsfactor van tabel 1 toepassen op instrumenten waaraan wegens ontoereikende solvabiliteit van de emittent en/of ontoereikende liquiditeit een bijzonder risico verbonden is.

Algemeen risico

a) *Op grond van de looptijd*

~~15~~17. De procedure voor de berekening van het kapitaalvereiste met betrekking tot het algemene risico bestaat uit twee fasen. Eerst worden alle posities gewogen naar looptijd (zoals uiteengezet in punt ~~16~~ 18) ten einde het bedrag van het desbetreffende kapitaalvereiste te berekenen. Vervolgens kan dit vereiste worden verlaagd wanneer een gewogen positie naast een tegengestelde gewogen positie in dezelfde looptijdklasse wordt ingenomen. Verlaging van het vereiste is ook toegestaan wanneer de tegengestelde gewogen posities zich in verschillende looptijdklassen bevinden; de omvang van deze verlaging hangt af van het zich al dan niet in dezelfde zone bevinden van de twee posities alsmede van de concrete zones waarin zij zich bevinden. In totaal zijn er drie zones (groepen van looptijdklassen).

~~16~~18. De instelling brengt haar netto-posities onder in de desbetreffende looptijdklassen in de tweede of derde kolom van tabel 2 van punt ~~18~~ 20 . Zij doet dit op grond van resterende looptijden in het geval van vastrentende instrumenten en op grond van de periode tot de volgende rentevaststelling in het geval van instrumenten waarvan de rente vóór de eindvervaldatum kan veranderen. Zij maakt tevens onderscheid tussen schuldinstrumenten met een coupon van 3 % of meer en schuldinstrumenten met een coupon van minder dan 3 %, en deelt deze dienovereenkomstig in in de tweede dan wel de derde kolom van tabel 2. Zij vermenigvuldigt dan elk van deze netto-posities met de wegingsfactor die voor de desbetreffende looptijdklasse is vermeld in de vierde kolom van tabel 2.

1719. Vervolgens bepaalt zij de som van de gewogen hausseposities en de som van de gewogen baisseposities in elke looptijdklasse. Het bedrag ten belope waarvan de eerstgenoemde som in een bepaalde looptijdklasse gelijk is aan de laatstgenoemde som, vormt de gecompenseerde gewogen positie in deze looptijdklasse, terwijl de resterende hausse- of baissepositie de niet-gecompenseerde gewogen positie in deze zelfde looptijdklasse is. Vervolgens wordt het totaal van de gecompenseerde gewogen posities in alle looptijdklassen berekend.

1820. De instelling berekent het totaal van de niet-gecompenseerde gewogen hausseposities voor de looptijdklassen in elk van de zones in tabel 2, ten einde de niet-gecompenseerde gewogen haussepositie voor elke zone te bepalen. Op dezelfde wijze wordt de som van de niet-gecompenseerde gewogen baisseposities voor elke looptijdklasse in een bepaalde zone bepaald om te komen tot de niet-gecompenseerde gewogen baissepositie voor deze zone. Het deel van de niet-gecompenseerde gewogen haussepositie van een bepaalde zone dat gelijk is aan de niet-gecompenseerde gewogen baissepositie voor dezelfde zone, is de gecompenseerde gewogen positie voor die zone. Het deel van de niet-gecompenseerde gewogen lange of niet-gecompenseerde gewogen baissepositie voor een zone dat niet op deze wijze gecompenseerd kan worden, vormt de niet-gecompenseerde gewogen positie voor die zone.

Tabel 2

Zones	Looptijdklassen		Wegingsfactor (%)	Veronderstelde renteverandering (%)
	Coupon van 3 % of meer	Coupon van minder dan 3 %		
Een	$0 \leq 1$ maand	$0 \leq 1$ maand	0,00	—
	$> 1 \leq 3$ maand	$> 1 \leq 3$ maand	0,20	1,00
	$> 3 \leq 6$ maand	$> 3 \leq 6$ maand	0,40	1,00
	$> 6 \leq 12$ maand	$> 6 \leq 12$ maand	0,70	1,00
Twee	$> 1 \leq 2$ jaar	$> 1,0 \leq 1,9$ jaar	1,25	0,90
	$> 2 \leq 3$ jaar	$> 1,9 \leq 2,8$ jaar	1,75	0,80
	$> 3 \leq 4$ jaar	$> 2,8 \leq 3,6$ jaar	2,25	0,75
Drie	$> 4 \leq 5$ jaar	$> 3,6 \leq 4,3$ jaar	2,75	0,75
	$> 5 \leq 7$ jaar	$> 4,3 \leq 5,7$ jaar	3,25	0,70
	$> 7 \leq 10$ jaar	$> 5,7 \leq 7,3$ jaar	3,75	0,65
	$> 10 \leq 15$ jaar	$> 7,3 \leq 9,3$ jaar	4,50	0,60
	$> 15 \leq 20$ jaar	$> 9,3 \leq 10,6$ jaar	5,25	0,60
	> 20 jaar	$> 10,6 \leq 12,0$ jaar	6,00	0,60
		$> 12,0 \leq 20,0$ jaar	8,00	0,60
		> 20 jaar	12,50	0,60

↓ 93/6/EEG (aangepast)

~~19~~21. Vervolgens wordt het bedrag berekend ten belope waarvan de niet-gecompenseerde gewogen lange (korte) positie in zone 1 gelijk is aan het bedrag van de niet-gecompenseerde gewogen korte (lange) positie in zone 2. Dit bedrag wordt in punt ~~23~~ 25 aangeduid als de gecompenseerde gewogen positie tussen de zones 1 en 2. Dezelfde berekening vindt vervolgens plaats voor het resterende deel van de niet-gecompenseerde gewogen positie in zone 2 en de niet-gecompenseerde gewogen positie in zone 3, ten einde de gecompenseerde gewogen positie tussen de zones 2 en 3 te bepalen.

~~20~~22. De instelling mag desgewenst de volgorde in punt ~~19~~ 21 omkeren, dat wil zeggen eerst de gecompenseerde gewogen positie tussen de zones 2 en 3 berekenen en vervolgens die tussen de zones 1 en 2.

↓ 93/6/EEG (aangepast)

~~21~~23. Ten einde de gecompenseerde gewogen positie tussen de zones 1 en 3 te bepalen, wordt vervolgens bepaald tot welk bedrag het resterende deel van de niet-gecompenseerde gewogen positie in zone 1 gelijk is aan het deel dat voor zone 3 resteert nadat deze zone is gecompenseerd met zone 2.

~~22~~24. De na de drie afzonderlijke compensatieberekeningen van de punten ~~19 tot en met~~ 21 , 22 en 23 resterende posities worden opgeteld.

~~23~~25. Het kapitaalvereiste voor de instelling wordt berekend als de som van:

- a) 10 % van de som van de gecompenseerde gewogen posities in alle looptijdklassen;
- b) 40 % van de gecompenseerde gewogen positie in zone 1;
- c) 30 % van de gecompenseerde gewogen positie in zone 2;
- d) 30 % van de gecompenseerde gewogen positie in zone 3;
- e) 40 % van de gecompenseerde gewogen positie tussen de zones 1 en 2, en tussen de zones 2 en 3 (zie punt ~~19~~ 21);
- f) 150 % van de gecompenseerde gewogen positie tussen de zones 1 en 3;
- g) 100 % van de resterende niet-gecompenseerde gewogen posities.

b) Op grond van de «duration»

~~2426.~~ De bevoegde autoriteiten in een ~~Lid-5~~ Staat mogen als algemene regel of per geval toestaan dat de instellingen voor de berekening van het kapitaalvereiste voor het algemene risico met betrekking tot verhandelbare schuldinstrumenten een systeem gebruiken dat de «duration» weergeeft in plaats van het systeem dat in de punten ~~15 tot en met 23~~ 17 tot en met 25 is beschreven, mits zulks consequent geschiedt.

↓ 93/6/EEG (aangepast)

2527. In een ~~dergelijk~~ systeem als bedoeld in punt 26 berekent de instelling, uitgaande van de marktwaarde van elk vastrentend schuldinstrument, het rendement tot het einde van de looptijd, dat het impliciete discontopercentage voor dat instrument is. Bij instrumenten met variabele rente berekent de onderneming, uitgaande van de marktwaarde van elk instrument, het rendement op basis van de hypothese dat het kapitaal verschuldigd wordt op het tijdstip dat de rente voor wijziging vatbaar is (voor de eerstvolgende periode).

↓ 93/6/EEG

2628. Vervolgens berekent de instelling voor elk schuldinstrument de «gewijzigde duration» op grond van de volgende formule: $\text{gewijzigde duration} = ((\text{duration (D)})/(1 + r))$, waarin

D	=	$\frac{((\sum_{t=1}^m ((t C_t)/((1 + r)^t))))}{(\sum_{t=1}^m ((C_t)/((1 + r)^t)))}$
---	---	---

en		
R	=	rendement tot einde van de looptijd (zie punt 25)
C _t	=	constante betaling in tijd t
M	=	totale looptijd (zie punt 25)

2729. De instelling brengt elk instrument onder in de passende zone van tabel 3 en gaat daarbij uit van de gewijzigde «duration» voor elk instrument.

Tabel 3

Zones	Gewijzigde duration (in jaar)	Veronderstelde rente verandering (in %)
Een	$> 0 \leq 1,0$	1.0
Twee	$> 1,0 \leq 3,6$	0.85
Drie	$> 3,6$	0.7

2830. De instelling berekent vervolgens de naar duration gewogen positie van elk instrument door de marktwaarde ervan te vermenigvuldigen met de gewijzigde duration en met de veronderstelde renteverandering voor een instrument met die specifieke gewijzigde duration (zie kolom 3 van tabel 3).

2931. De instelling bepaalt haar naar duration gewogen lange en haar naar duration gewogen baisseposities in elke zone. Het bedrag van de eerstgenoemde posities dat in elke zone door laatstgenoemde posities wordt gecompenseerd, is de gecompenseerde naar duration gewogen positie voor deze zone.

↓ 93/6/EEG (aangepast)

De instelling berekent vervolgens de niet-gecompenseerde naar duration gewogen posities voor elke zone. Zij volgt dan de werkwijze die in de punten ~~19 tot en met 22~~ ☒ 21 tot en met 24 ☒ voor niet-gecompenseerde gewogen posities is beschreven.

3032. Het kapitaalvereiste voor de instelling wordt berekend als de som van:

- a) 2 % van de som van de gecompenseerde naar duration gewogen positie in elke zone;
- b) 40 % van de gecompenseerde naar duration gewogen posities tussen de zones 1 en 2 en tussen de zones 2 en 3;
- c) 150 % van de gecompenseerde naar duration gewogen posities tussen de zones 1 en 3;
- d) 100 % van de resterende niet-gecompenseerde naar duration gewogen posities.

AAANDELEN

3133. De instelling bepaalt de som van al haar netto - volgens punt 1 - hausseposities en van al haar netto baisseposities. De som van de twee cijfers is haar totale bruto-positie. Het verschil tussen de twee cijfers is haar totale netto-positie.

Specifiek risico

~~32-34~~ ⇒ De instelling bepaalt de som van al haar netto hausseposities en van al haar netto baisseposities overeenkomstig punt 1. ⇐ Zij vermenigvuldigt haar totale brutopositie met 4 % teneinde haar kapitaalvereiste met betrekking tot het specifieke risico te bepalen.

↓ 93/6/EEG (aangepast)

~~3335. Onverminderd punt 35~~ ☒ In afwijking van punt 34 ☒ mogen de bevoegde autoriteiten een kapitaalvereiste voor het specifieke risico toestaan van 2% in plaats van 4% voor door een instelling gehouden portefeuilles van aandelen die voldoen aan de volgende voorwaarden:

↓ 98/31/EG artikel 1, punt 7 en bijlage,
punt 1, onder d) (aangepast)

➤ Raad/EP (100%)

ia) de aandelen mogen niet afkomstig zijn van emittenten die uitsluitend verhandelbare schuldinstrumenten hebben uitgegeven waarvoor momenteel in tabel 1 ~~van punt 14~~ een vereiste van 8 % ➤ of 12% < geldt, of waarvoor, uitsluitend omdat zij zijn gegarandeerd of door zekerheid zijn gedekt, een lager kapitaalvereiste geldt;

↓ 93/6/EEG

ib) de aandelen moeten door de bevoegde autoriteiten zeer liquide worden geacht op basis van objectieve criteria;

↓ 93/6/EEG (aangepast)

iii) geen individuele positie mag meer dan 5 % bedragen van de waarde van de totale aandelenportefeuille van de instelling.

Voor de toepassing van c) kunnen De bevoegde autoriteiten ~~kunnen evenwel~~ individuele posities van ten hoogste 10 % toestaan op voorwaarde dat het totaal van die posities niet meer dan 50 % van de portefeuille bedraagt.

↓ 93/6/EEG

Algemeen risico

3436. Het kapitaalvereiste met betrekking tot het algemene risico is de totale netto-positie vermenigvuldigd met 8 %.

Aandelenindexfutures

↓ 93/6/EEG (aangepast)

3537. Aandelenindexfutures, naar de delta gewogen equivalenten van opties in aandelenindexfutures en aandelenindexen, hierna aangeduid met de verzamelnaam «aandelenindexfutures», mogen worden opgesplitst in posities in elk van de daaraan ten grondslag liggende aandelen. Deze posities mogen worden behandeld als onderliggende posities in de desbetreffende aandelen; en mogen met goedkeuring van de bevoegde autoriteiten ~~mogen zij~~ ~~derhalve~~ worden gesaldeerd met tegengestelde posities in de onderliggende aandelen zelf.

↓ 93/6/EEG

3638. De bevoegde autoriteiten dragen er zorg voor dat een instelling die haar posities in een of meer van de aan een aandelenindexfuture ten grondslag liggende aandelen gesaldeerd heeft met een of meer tegengestelde posities in de aandelenindexfuture zelf, over toereikend kapitaal beschikt ter dekking van het risico van verlies als gevolg van het feit dat de waarde van de future niet exact de ontwikkeling volgt van de waarde van de onderliggende aandelen; hetzelfde geldt wanneer een instelling tegengestelde posities houdt in aandelenindexfutures die wat betreft looptijd en/of samenstelling niet identiek zijn.

↓ 93/6/EEG (aangepast)

3739. ~~Onverminderd~~ ☒ In afwijking van ☒ de punten ~~35 en 36~~ ☒ 37 en 38 ☒ geldt voor ter beurze verhandelde aandelenindexfutures die naar het oordeel van de bevoegde autoriteiten op ruim gediversifieerde indices berusten, een kapitaalvereiste van 8 % met betrekking tot het algemene risico, maar geen kapitaalvereiste met betrekking tot het specifieke risico. Deze aandelenindexfutures worden in aanmerking genomen bij de berekening van de totale netto-positie als bedoeld in punt ~~31~~ ☒ 33 ☒, maar buiten beschouwing gelaten bij de berekening van de totale bruto-positie als bedoeld in hetzelfde punt.

↓ 93/6/EEG

3840. Indien een aandelenindexfuture niet in onderliggende posities wordt opgesplitst, wordt hij behandeld als één afzonderlijk aandeel. Het specifieke risico met betrekking tot dit afzonderlijke aandeel kan echter buiten beschouwing blijven indien het gaat om een aandelenindexfuture die ter beurze wordt verhandeld en die naar het oordeel van de bevoegde autoriteiten op een ruim gediversifieerde index berust.

OVERNEMING

↓ 93/6/EEG (aangepast)

3941. In het geval van overneming van emissies van schuldinstrumenten en aandelen kunnen de bevoegde autoriteiten een instelling toestaan de volgende methode te gebruiken ter berekening van de kapitaalvereisten. Eerst worden de netto-posities berekend door de op grond van een formele overeenkomst bijderden geplaatste of door derden herovergenomen overnemingsposities af te trekken. Vervolgens worden op de netto-posities de volgende in tabel 4 vermelde verlagingsfactoren toegepast.

Tabel 4

- werkdag 0:	100 %
- werkdag 1:	90 %
- werkdagen 2 en 3:	75 %
- werkdag 4:	50 %
- werkdag 5:	25 %
- na werkdag 5:	0 %

Werkdag 0 is de werkdag waarop de instelling een onherroepelijke verbintenis is aangegaan tot aanvaarding van een bekend aantal waardepapieren tegen een overeengekomen prijs.

Tenslotte worden de kapitaalvereisten berekend op basis van de verlaagde overnemingsposities.

De bevoegde autoriteiten dragen er zorg voor dat de instelling over voldoende kapitaal beschikt ter dekking van het risico van verlies in het tijdvak tussen het aangaan van de oorspronkelijke verbintenis en werkdag 1.

KAPITAALVEREISTEN VOOR HET SPECIFIEKE RISICO VAN DOOR KREDIETDERIVATEN AFGEDEKTE POSITIES IN DE HANDELSPORTEFEUILLE

42. Het vereiste wordt overeenkomstig de in de punten 43 tot en met 46 uiteengezette beginselen verlaagd indien protectie wordt verschaft door middel van kredietderivaten.

43. Het vereiste wordt verlaagd tot 0% als de waardeverandering van een protectie-instrument in de ene richting altijd gepaard gaat met een vrijwel gelijke waardeverandering van een ander instrument in tegenovergestelde richting. Dat zal het geval zijn wanneer:

- a) in beide richtingen volstrekt identieke instrumenten worden gebruikt;
- b) een cashpositie à la hausse is afgedekt door een totale-opbrengstswap (of andersom) en er volstrekte overeenstemming is tussen de referentieverplichting en de onderliggende vorderingen (d.i. de cashpositie). De looptijd van de swap kan verschillen van die van de onderliggende vordering.

In dergelijke gevallen is op geen van beide zijden van de positie een kapitaalvereiste voor het specifieke risico van toepassing.

44. Het vereiste wordt verminderd met 80% als de waardeverandering van een protectie-instrument in de ene richting altijd gepaard gaat met een waardeverandering van een ander instrument in tegenovergestelde richting en er volstrekte overeenstemming is wat betreft de referentieverplichting, de looptijd van zowel de referentieverplichting als het kredietderivaat, en de valuta van de onderliggende vordering. Bovendien mogen wezenlijke bepalingen van de kredietderivaatovereenkomst niet ertoe leiden dat er tussen veranderingen in de waarde van het kredietderivaat en veranderingen in de waarde van de cashpositie significante afwijkingen optreden. Wanneer de transactie gepaard gaat met een overdracht van risico, wordt het vereiste voor het specifieke risico met 80% verminderd aan de zijde van de transactie waar het hoogste kapitaalvereiste geldt en wordt het vereiste voor het specifieke risico aan de andere zijde verminderd tot nul.

45. Er wordt een gedeeltelijke vermindering toegestaan als de waardeverandering van een protectie-instrument in de ene richting gewoonlijk gepaard gaat met een waardeverandering van een ander instrument in tegenovergestelde richting. Dat zal het geval zijn wanneer:

- a) de positie onder punt 43, b), valt, maar er sprake is van een activamismatch tussen de referentieverplichting en de onderliggende vordering. De posities voldoen echter aan de volgende voorwaarden:
 - i) de referentieverplichting heeft dezelfde of een lagere rangorde dan de onderliggende verplichting;
 - ii) de onderliggende verplichting en de referentieverplichting hebben dezelfde debiteur en juridisch afdwingbare kruislingse kredietverzuimclausules of kruislingse vervroegde opeisbaarheidsclausules;
- b) de positie onder punt 43, a), of punt 44 valt, maar er sprake is van een valutamismatch of looptijdverschil tussen de kredietprotectie en het onderliggende actief (valutamismatches dienen overeenkomstig bijlage III in de gewone rapportage over het valutarisico te worden opgenomen);

- c) de positie onder punt 44 valt, maar er sprake is van een activamismatch tussen de cashpositie en het kredietderivaat. Het onderliggende actief wordt in de kredietderivaatdocumentatie evenwel opgenomen onder de te leveren verplichtingen.

In elk van bovenbedoelde gevallen worden de respectieve kapitaalvereisten voor beide zijden van de transactie niet bij elkaar opgeteld, maar wordt uitsluitend het hoogste van beide bedragen in aanmerking genomen.

46. > [...] < > Alle gevallen die niet onder de punten 43 tot 45 vallen, geven aanleiding tot een beoordeling van het kapitaalvereiste voor het specifieke risico op grond van beide zijden van de posities. <

KAPITAALVEREISTEN VOOR IN DE HANDELSPORTEFEUILLE OPGENOMEN POSITIES OP ICB'S

47. De kapitaalvereisten voor posities op instellingen voor collectieve belegging (ICB's) die voldoen aan de in artikel 11 gestelde voorwaarden om voor de kapitaalvoorschriften voor de handelsportefeuille in aanmerking te komen, worden berekend volgens de in de punten 48 tot en met 56 beschreven methoden.

48. Onverminderd andere bepalingen van deze afdeling geldt voor posities op ICB's een kapitaalvereiste voor het (specifieke en algemene) positierisico van 32%. Onverminderd de bepalingen van bijlage III, punt 3, onder i), of bijlage V, punt 13, onder v), geldt wanneer de aldaar beschreven gewijzigde behandeling van goud wordt toegepast, voor posities op ICB's een kapitaalvereiste voor het (specifieke en algemene) positierisico en voor het wisselkoersrisico van ten hoogste 40%.

49. Instellingen kunnen het kapitaalvereiste voor posities op ICB's die aan de criteria van punt 51 voldoen, bepalen volgens de in de punten 53 tot en met 56 beschreven methoden.

50. Tenzij anders is bepaald, is geen verrekening toegestaan tussen de onderliggende beleggingen van een ICB en andere door de instelling ingenomen posities.

ALGEMENE CRITERIA

51. De algemene criteria op grond waarvan de in de punten 53 tot en met 56 beschreven methoden mogen worden gebruikt voor ICB's waarvan de rechten van deelneming worden uitgegeven door ondernemingen die onder toezicht staan van een instantie in de Gemeenschap of als rechtspersoon zijn erkend in de Gemeenschap, zijn:

- a) de prospectussen of gelijkwaardige documenten van de ICB bevatten de volgende gegevenselementen:
 - i) de categorieën activa waarin de ICB mag beleggen;
 - ii) als er beleggingsbeperkingen gelden, wat deze zijn en hoe zij berekend worden;
 - iii) als beleggingen met geleend vermogen zijn toegestaan, het maximumpercentage;
 - iv) als beleggingen in financiële OTC-derivaten of transacties van het type "repo" zijn toegestaan, een beschrijving van het gevoerde beleid om het tegenpartijrisico van dergelijke verrichtingen te beperken;
- b) over de activiteiten van de ICB wordt halfjaarlijks of jaarlijks een verslag uitgebracht op grond waarvan de activa en passiva, de inkomsten en de verrichtingen in de verslagperiode kunnen worden geëvalueerd;
- c) de rechten van deelneming in de ICB kunnen dagelijks door de ICB uit eigen activa worden teruggekocht tegen contanten wanneer zulks wordt gevraagd door houders van de rechten;
- d) de beleggingen in de ICB en de activa van de beheerder van de ICB worden van elkaar gescheiden gehouden;
- e) de ICB wordt door de beleggende instelling aan een adequate risicobeoordeling onderworpen.

52. Onder voorbehoud van goedkeuring door de bevoegde autoriteiten van de instelling, kunnen ICB's uit derde landen dezelfde behandeling genieten als aan de criteria van punt 51, onder a) tot en met e), is voldaan.

BIJZONDERE METHODEN

53. Voor zover de onderliggende beleggingen van de ICB op dagbasis worden gevolgd door de instelling, mag zij “doorkijken” naar die beleggingen om de kapitaalvereisten voor het aan de betrokken posities verbonden (algemene en specifieke) positierisico te berekenen, volgens de in deze bijlage beschreven methoden of, wanneer daartoe goedkeuring is verleend, volgens de methoden van bijlage V. Deze doorkijkbenadering houdt in dat posities op ICB's worden behandeld als posities in de onderliggende beleggingen van de ICB. Verrekening tussen posities in de onderliggende beleggingen van de ICB en andere door de instelling ingenomen posities is toegestaan mits de instelling een voldoende groot aantal rechten van deelneming in ICB's bezit om terugkoop/creatie in ruil voor de onderliggende beleggingen mogelijk te maken.

54. Instellingen kunnen de kapitaalvereisten voor het aan posities in ICB's verbonden (algemene en specifieke) positierisico volgens de in deze bijlage beschreven methoden of, wanneer daartoe goedkeuring is verleend, volgens de methoden van bijlage V berekenen op hypothetische posities overeenkomend met die welke nodig zijn om de samenstelling en de prestaties van de index van derden of een vast mandje van fondsen of schuldtitels waaraan onder a) wordt gerefereerd, te volgen, op voorwaarde dat:

- a) het beleggingsbeleid van de ICB erop is gericht de samenstelling en de prestaties van een index van derden of een vast mandje van fondsen of schuldtitels te volgen;
- b) er gedurende minimaal zes maanden tussen de dagelijkse koersbewegingen van de ICB en die van de gevolgde index of het mandje van fondsen of schuldtitels duidelijk een correlatie van 90 % kan worden vastgesteld. Onder correlatie wordt hier verstaan, de verhouding tussen het dagrendement van het aan de beurs verhandelde fonds en dat van de gevolgde index of het mandje van fondsen of schuldtitels.

55. Wanneer de onderliggende beleggingen van de ICB niet op dagbasis worden gevolgd door de instelling, kan zij de kapitaalvereisten voor het (algemene en specifieke) positierisico berekenen volgens de in deze bijlage beschreven methoden, met inachtneming van het volgende:

- a) er wordt aangenomen dat de ICB in de eerste plaats, binnen de toegestane grenzen, maximaal belegt in de activaklassen met het hoogste kapitaalvereiste voor het (algemene en specifieke) positierisico en vervolgens in dalende volgorde totdat de totale beleggingslimiet is bereikt. De op de ICB ingenomen positie wordt behandeld als een directe participatie in de hypothetische positie.
- b) instellingen nemen het maximale indirecte risico dat zij kunnen lopen door met geleend geld posities in te nemen via de ICB, in aanmerking bij het berekenen van hun kapitaalvereiste voor het positierisico, door de positie op de ICB proportioneel op te bouwen tot het maximale risico op de onderliggende beleggingen dat in het kader van het beleggingsbeleid is toegestaan;
- c) als deze benadering een kapitaalvereiste met betrekking tot het (algemene en specifieke) positierisico oplevert dat hoger is dan het in punt 48 vastgestelde percentage, dan wordt het vereiste tot dit laatste niveau begrensd.

56. Instellingen kunnen een beroep doen op een externe partij om de kapitaalvereisten voor het (algemene en specifieke) positierisico met betrekking tot posities op ICB's die onder de punten 53 en 55 vallen, te berekenen en te rapporteren conform de in deze bijlage beschreven methoden, mits de deugdelijkheid van de berekening en de rapportage naar behoren wordt aangetoond.

↓ 93/6/EEG (aangepast)
➤ Raad/EP (100%)

BIJLAGE II

⊗ **BEREKENING VAN DE KAPITAALVEREISTEN VOOR HET** ⊗ **AFWIKKELINGS-/
➤ [...] < ➤ TEGENPARTIJKREDIETRISICO <**

AFWIKKELINGS-/LEVERINGSRISICO

↓ 98/31/EG artikel 1, punt 7 en bijlage,
punt 2, onder a)
➤ Raad/EP (100%)

1. ➤ [...] < ➤ In geval van transacties waarbij schuldinstrumenten, aandelen, buitenlandse valuta en grondstoffen (exclusief retrocessie- en omgekeerde retrocessieovereenkomsten en verstrekte en opgenomen effecten- en grondstoffenleningen) na de overeengekomen leveringsdata nog niet zijn afgewikkeld, moet een instelling het prijsverschil berekenen waarvoor zij een risico loopt. Dit is het verschil tussen de overeengekomen afwikkelingsprijs voor het schuldinstrument, het aandeel, de buitenlandse valuta of de grondstof in kwestie, en de dagkoers daarvan, indien dit verschil voor de instelling een verlies zou kunnen opleveren. Zij moet dit verschil vermenigvuldigen met de passende factor in kolom A van tabel 1 om haar kapitaalvereiste te berekenen. <

↓ 93/6/EEG (aangepast)

➤

➤ Raad/EP (100%)

➤ [...]◀

☒ Tabel 1 ☒

Aantal werkdagen na vastgestelde afwikkelingsdatum	Kolom A (%)	➤ [...]◀
5 — 15	8	➤ [...]◀
16 — 30	50	➤ [...]◀
31 — 45	75	➤ [...]◀
46 of meer	100	➤ [...]◀

➤ **NON-DvP-TRANSACTIES**

2 bis. Een instelling is verplicht over eigen vermogen te beschikken, zoals bedoeld in tabel 1 bis, indien:

- a) de instelling voor effecten, buitenlandse valuta of grondstoffen heeft betaald vóór ontvangst, of de instelling effecten, buitenlandse valuta of grondstoffen heeft geleverd vóór ervoor te zijn betaald; en
- b) er, in het geval van grensoverschrijdende transacties, één of meerdere dagen zijn verstreken sinds de instelling deze betaling of levering heeft verricht. ◀

➤ Tabel 2: Kapitaalvereisten voor non-DvP-transacties

Transactietype	Tot de eerste contractuele betaling/het eerste leveringsgedeelte	Vanaf de eerste contractuele betaling/het eerste leveringsgedeelte tot vier dagen na de tweede contractuele betaling/het tweede leveringsgedeelte	Vanaf 5 werkdagen na de tweede contractuele betaling/het tweede leveringsgedeelte tot de beëindiging van de transactie
Non-DvP-transactie	Geen kapitaalvereiste	Behandeling als een lening	Overgedragen waarde plus positieve actuele positie in mindering brengen op het eigen vermogen

↙

➤ 2 ter. Bij de toepassing van een risicogewicht op niet-afgewikkelde handelsposities die overeenkomstig kolom 3 van tabel 1 bis worden behandeld, mogen instellingen die gebruik maken van de benadering zoals bedoeld in de artikelen 84 tot en met 89 van Richtlijn [2000/12/EG] aan een tegenpartij tegenover wie zij geen andere in de niet-handelsportefeuille opgenomen positie innemen een PD toekennen op basis van de externe rating van de betrokken partij. Instellingen die eigen ramingen van LGD's hanteren, mogen de LGD volgens bijlage VII, deel 2, punt 8 bis, van Richtlijn [2000/12/EG] toekennen aan non-DvP-transacties die overeenkomstig kolom 3 van tabel 1 bis worden behandeld, op voorwaarde dat zij de LGD op al dit soort posities toepassen. Bij wijze van alternatief mogen instellingen die gebruik maken van de benadering zoals bedoeld in de artikelen 84 tot en met 89 van Richtlijn [2000/12/EG] de risicogewichten zoals bedoeld in de artikelen 78 tot en met 83 van Richtlijn [2000/12/EG] toepassen, op voorwaarde dat zij deze op al dit soort posities toepassen, of mogen ze op al deze posities een risicogewicht van 100% toepassen. Indien het bedrag van de positieve positie die uit de non-DvP-transacties voortvloeit, niet significant is, mogen de instellingen op deze posities een risicogewicht van 100% toepassen. ↙

➤ 2 quater. Indien het gehele afwikkelings- of clearingsysteem uitvalt, mogen de bevoegde autoriteiten ontheffing verlenen van de berekening van kapitaalvereisten zoals bedoeld in de leden 1 en 2 bis totdat de situatie is rechtgezet. Het feit dat een tegenpartij een transactie niet afwikkelt, zal in dit geval niet als een wanbetaling voor kredietrisicodoeleinden worden aangemerkt. ⏪

➤ [...] ⏪ ➤ TEGENPARTIJKREDIETRISICO (CCR) ⏪

↴ nieuw

➤ Raad/EP (100%)

3. ➤ [...] ⏪ ➤ Een instelling moet kapitaal aanhouden tot dekking van het CCR dat verbonden is aan: ⏪

- a) leveringen zonder tegenprestaties ('free deliveries')
- b) afgeleide OTC-instrumenten en kredietderivaten;
- c) retrocessie-overeenkomsten ('repo's'), omgekeerde retrocessie-overeenkomsten ('reverse repo's'), opgenomen of verstrekte effecten- of grondstoffenleningen berustend op in de handelsportefeuille opgenomen effecten of grondstoffen;
- d) ➤ [...] ⏪ ➤ margeleningstransacties op basis van effecten of grondstoffen: ⏪
 - d bis) transacties met een lange afwikkelingsduur. ⏪

4. Er is sprake van levering zonder tegenprestatie wanneer de instelling effecten of grondstoffen heeft betaald alvorens ze te ontvangen of wanneer zij effecten of grondstoffen heeft geleverd alvorens daarvoor betaling te ontvangen en er, in het geval van grensoverschrijdende transacties, één dag of meer zijn verstreken sedert het tijdstip van betaling of levering.

5. Met inachtneming van de punten 6 tot en met 9 vindt de risicowaardering en de berekening van de risicogewogen posten voor dergelijke posities plaats overeenkomstig het bepaalde in titel V, hoofdstuk 2, afdeling 3, van Richtlijn [2000/12/EG], waarbij de verwijzingen in die afdeling naar "kredietinstellingen" worden gelezen als verwijzingen naar "instellingen", verwijzingen naar "moederkredietinstellingen" als verwijzingen naar "moederinstellingen" enzovoorts.

6. Voor de toepassing van punt 5:

➤ [...] < ➤ worden in bijlage IV van Richtlijn [2000/12/EG] aan punt 3 in fine de woorden "en kredietderivaten" toegevoegd; <

➤ [...] < ➤ wordt in bijlage III van Richtlijn [2000/12/EG] na tabel 1 de volgende tekst ingevoegd: <

"Teneinde een waarde te bepalen voor het potentiële toekomstige kredietrisico van op een totale-opbrengstswap of een kredietverzuimswap gebaseerde kredietderivaten, wordt het nominaal bedrag van het instrument vermenigvuldigd met de volgende percentages:

5% wanneer de referentieverplichting, gesteld dat zij in hoofde van de instelling een direct risico deed ontstaan, als gekwalificeerde post in aanmerking zou worden genomen voor de toepassing van bijlage I;

10% wanneer de referentieverplichting, gesteld dat zij in hoofde van de instelling een direct risico deed ontstaan, niet als gekwalificeerde post in aanmerking zou worden genomen voor de toepassing van bijlage I.

In het geval van een kredietverzuimswap is het instellingen waarvoor het aan de swap verbonden risico een haussepositie in de onderliggende waarde vertegenwoordigt, echter toegestaan om voor het potentiële toekomstige kredietrisico een percentage van 0% toe te passen, tenzij de kredietverzuimswap bezwaard is met closeout in geval van insolventie van de entiteit waarvoor het aan de swap verbonden risico een baissepositie in de onderliggende waarde vertegenwoordigt, ook al is er voor de onderliggende waarde geen sprake van wanbetaling.

Wanneer het kredietderivaat protectie verschaft voor het n^{de} optredende kredietverzuim onder een aantal onderliggende verplichtingen, wordt het toepasselijke van de hierboven vermelde percentages bepaald door de verplichting met de n^{de} laagste kredietkwaliteit, die op haar beurt wordt bepaald door het antwoord op de vraag of de onderliggende verplichting, gesteld dat zij in hoofde van de instelling een direct risico deed ontstaan, als gekwalificeerde post in aanmerking zou worden genomen voor de toepassing van bijlage I."

7. Voor de toepassing van punt 5 is het instellingen bij de berekening van de risicogewogen posten niet toegestaan om voor de verdiscontering van financiële zekerheden gebruik te maken van de methode van eenvoudige benadering van financiële zekerheden zoals uiteengezet in bijlage VIII, deel 3, punten 25 tot en met 30, van Richtlijn [2000/12/EG].

8. > [...] < > Voor de toepassing van punt 5 kunnen in het geval van retrocessie-overeenkomsten ('repo's') en opgenomen of verstrekte effecten- of grondstoffenleningen die geboekt zijn in de handelsportefeuille, alle financiële instrumenten en grondstoffen die in aanmerking komen om in de handelsportefeuille te worden opgenomen, als toelaatbare zekerheid worden beschouwd. Met betrekking tot de risico's die verbonden zijn aan afgeleide OTC-instrumenten die in de handelsportefeuille zijn opgenomen, kunnen grondstoffen die in aanmerking komen om in de handelsportefeuille te worden opgenomen, eveneens als toelaatbare zekerheid worden beschouwd. Voor de bepaling van volatiliteitsaanpassingen in de gevallen waarin de financiële instrumenten of grondstoffen, die niet in aanmerking komen volgens bijlage VIII van Richtlijn [2000/12/EG], in het kader van dergelijke transacties worden uitgeleend, verkocht of verstrekt, dan wel geleend, gekocht of ontvangen als zekerheid of anderszins, en de instelling gebruikt maakt van de toezichhoudende benadering van volatiliteitsaanpassingen overeenkomstig bijlage VIII, deel 3 van [Richtlijn 2000/12/EG], worden de desbetreffende instrumenten en grondstoffen op dezelfde wijze behandeld als aan een erkende beurs genoteerde, maar niet in een hoofdindex opgenomen fondsen. <

> Indien instellingen gebruik maken van de benadering van eigen ramingen van volatiliteitsaanpassingen overeenkomstig bijlage VIII, deel 3 van Richtlijn [2000/12/EC] met betrekking tot financiële instrumenten of grondstoffen, die niet in aanmerking komen volgens bijlage VIII van Richtlijn [2000/12/EC], moeten volatiliteitsaanpassingen worden berekend voor elk afzonderlijk instrument. Indien instellingen gebruik maken van de interne modellenbenadering in bijlage VII, deel 3 van Richtlijn 2000/12/EC], kunnen ze deze benadering ook toepassen in de handelsportefeuille. <

9. Voor de toepassing van punt 5 geldt, wat betreft de erkenning van kaderverrekeningsovereenkomsten met betrekking tot retrocessie-overeenkomsten en/of opgenomen of verstrekte effecten- of grondstoffenleningen en/of andere kapitaalmarktgerelateerde transacties, dat verrekening tussen posities in en posities buiten de handelsportefeuille slechts is toegestaan wanneer de verrekende posities aan de volgende voorwaarden voldoen:

- a) alle transacties worden dagelijks tegen marktwaarde gewaardeerd;
- b) > [...] < > alle in het kader van de transacties geleende, gekochte of ontvangen waarden komen in aanmerking als toelaatbare financiële zekerheid in de zin van titel V, hoofdstuk 2, afdeling 3, onderafdeling 3, van Richtlijn [2000/12/EG], met dien verstande dat punt 8 van deze bijlage niet van toepassing is. <

10. Wanneer een in de handelsportefeuille opgenomen kredietderivaat deel uitmaakt van een intern afdekkingsinstrument en de kredietprotectie erkend is op grond van Richtlijn [2000/12/EG], wordt aangenomen dat aan de positie in het kredietderivaat geen tegenpartijrisico verbonden is.

11. Het kapitaalvereiste bedraagt 8% van de totale risicogewogen posten.

↓ 93/6/EEG

~~Leveringen zonder tegenprestaties «free deliveries»~~

↓ 98/31/EG artikel 1, punt 7 en bijlage, punt 2, onder b)

~~3.1. Een instelling moet kapitaal tot dekking van het tegenpartijrisico aanhouden indien:~~

~~i) zij voor waardepapieren of grondstoffen heeft betaald alvorens ze te ontvangen, of waardepapieren of grondstoffen heeft geleverd alvorens daarvoor betaling te hebben ontvangen, en~~

~~en~~

~~ii) in het geval van grensoverschrijdende transacties, één dag of meer zijn verstreken sedert deze betaling of levering.~~

~~3.2. Het kapitaalvereiste bedraagt 8 % van de waarde van de aan de instelling verschuldigde waardepapieren, grondstoffen of contanten, vermenigvuldigd met de voor de desbetreffende tegenpartij toepasselijke risicowegingsfactor.~~

↓98/31/EG artikel 1, punt 7 en bijlage,
punt 2, onder c)

~~**Retrocessie en omgekeerde retrocessieovereenkomsten, verstrekte en opgenomen effecten en grondstoffenleningen**~~

~~4.1. In het geval van retrocessieovereenkomsten en verstrekte effecten en grondstoffenleningen op basis van tot de handelsportefeuille behorende effecten of grondstoffen, berekent de instelling het verschil tussen de marktwaarde van de effecten of grondstoffen en het bedrag van de lening die is opgenomen door de instelling of de marktwaarde van de zekerheid, indien dit verschil positief is. In het geval van omgekeerde retrocessieovereenkomsten en opgenomen effecten of grondstoffenleningen berekent de instelling het verschil tussen het bedrag van de door de instelling verstrekte lening of de marktwaarde van de zekerheid en de marktwaarde van de waardepapieren of grondstoffen die zij heeft ontvangen, indien dit verschil positief is.~~

↓93/6/EEG

~~De bevoegde autoriteiten nemen maatregelen opdat de overwaarde aan zekerheid aanvaardbaar is.~~

~~Voorts mogen de bevoegde autoriteiten instellingen toestaan het bedrag van de overwaarde aan zekerheid niet te betrekken in de berekeningen als bedoeld in de eerste alinea van dit punt, indien het bedrag van de overwaarde zodanig is gegarandeerd dat de overdragende partij er altijd van verzekerd is dat zij de overwaarde aan zekerheid terugkrijgt in geval van in gebreke blijven van haar tegenpartij.~~

~~Opgelopen en nog niet vervallen rente wordt in aanmerking genomen bij de berekening van de marktwaarde van de geleende bedragen en van de zekerheid.~~

~~4.2. Het kapitaalvereiste bedraagt 8 % van het uit punt 4.1 resulterende bedrag, vermenigvuldigd met de voor de desbetreffende tegenpartij toepasselijke risicowegingsfactor.~~

~~Afgeleide OTC instrumenten~~

↓98/33/EG artikel 1, punt 2

~~5. Om het kapitaalvereiste voor hun afgeleide OTC instrumenten te berekenen passen de instellingen bijlage II van Richtlijn 89/647/EEG toe. De op de desbetreffende tegenpartijen toe te passen risicowegingsfactoren worden bepaald overeenkomstig artikel 2, punt 9, van deze richtlijn.~~

~~Tot en met 31 december 2006 kunnen de bevoegde autoriteiten van de lidstaten een vrijstelling van de methoden van bijlage II toestaan voor OTC contracten die worden afgewikkeld door een clearinginstelling die optreedt als de wettelijke tegenpartij en waarbij alle deelnemers het risico dat zij voor de clearinginstelling belichamen, dagelijks volledig met onderpand dekken, zodat bescherming wordt geboden tegen zowel het huidige risico als het potentiële toekomstige risico. De bevoegde autoriteiten moeten ervan overtuigd zijn dat het gestelde onderpand dezelfde mate van bescherming biedt als onderpand in de zin van artikel 6, lid 1, onder a), punt 7, van Richtlijn 89/647/EEG en dat het gevaar dat de gezamenlijke risico's van de clearinginstelling boven de marktwaarde van het geplaatste onderpand uitstijgen, wordt geëlimineerd. De lidstaten lichten de Commissie in over het gebruik dat zij van deze keuzemogelijkheid maken.~~

OVERIGE

~~6. De kapitaalvereisten van Richtlijn 89/647/EEG zijn van toepassing op posities in de vorm van provisie, courtage, rente, dividend en marges met betrekking tot ter beurze verhandelde future- en optiecontracten die niet onder deze bijlage of onder bijlage I vallen, noch krachtens punt 2, onder d), van bijlage V, in mindering zijn gebracht op het eigen vermogen, en die rechtstreeks verband houden met bestanddelen van de handelsportefeuille.~~

~~De op de desbetreffende tegenpartijen toe te passen wegingsfactoren worden bepaald overeenkomstig artikel 2, punt 9, van deze richtlijn.~~

↓ 93/6/EEG (aangepast)

BIJLAGE III

☒ BEREKENING VAN DE KAPITAALVEREISTEN VOOR HET ☒ VALUTARISICO

↓ 98/31/EG artikel 1, punt 7 en bijlage,
punt 3, onder a) (aangepast)

1. Indien de som van de totale nettopositie in vreemde valuta's en de nettopositie in goud van een instelling, berekend volgens de ~~hier~~ onder ☒ punt 2 ☒ omschreven procedure, meer dan 2 % van het totale eigen vermogen van de instelling bedraagt, moet de instelling de som van haar nettopositie in vreemde valuta's en haar nettopositie in goud met 8 % vermenigvuldigen om het kapitaalvereiste ter dekking van het valutarisico te berekenen.

~~Tot en met 31 december 2004 kunnen de bevoegde autoriteiten instellingen toestaan hun kapitaalvereiste te berekenen door het bedrag waarmee de som van de totale netto positie in vreemde valuta's en de netto positie in goud van een instelling 2 % van het totale eigen vermogen overschrijdt met 8 % te vermenigvuldigen.~~

↓ 93/6/EEG (aangepast)

2. De berekening ☒ van de kapitaalvereisten voor het valutarisico ☒ geschiedt in twee fasen.

32.1. Eerst wordt de netto open positie van de instelling in elke valuta en in goud (met inbegrip van de rapportagevaluta) berekend.

Deze \boxtimes netto open \boxtimes positie bestaat uit de som van de volgende elementen (positief of negatief):

- a) de netto cashpositie (dat wil zeggen alle activa min alle passiva, met inbegrip van de opgelopen en nog niet vervallen rente, in de betrokken valuta of, in het geval van goud, de netto cashpositie in goud);
- b) de netto termijnpositie (dat wil zeggen alle te ontvangen bedragen min alle te betalen bedragen in het kader van termijntransacties in valuta's en goud, met inbegrip van valuta- en goudfutures en de hoofdsom bij valutaswaps die niet zijn verwerkt in de contante positie);
- c) onherroepelijke garanties (en soortgelijke instrumenten) die zeker zullen worden opgevraagd en waarschijnlijk niet kunnen worden teruggevorderd;
- d) netto toekomstige inkomsten/uitgaven, nog niet vervallen maar reeds volledig afgedekt (naar keuze van de rapporterende instelling en met voorafgaande goedkeuring van de bevoegde autoriteiten mogen hier de netto toekomstige inkomsten/uitgaven worden opgenomen die nog niet in de rekeningen zijn geboekt maar reeds volledig zijn afgedekt door valutatermijntransacties. Deze keuze moet consequent worden aangehouden);

- e) het netto delta- (of op delta gebaseerde) equivalent van de totale portefeuille van valuta- en goudopties;
- f) de marktwaarde van andere (dan valuta- en goud-) opties;

≠ Posities die een instelling doelbewust heeft ingenomen om valutarisico's voor haar kapitaalratio af te dekken, kunnen bij de berekening van de netto open valutaposities buiten beschouwing worden gelaten. Deze posities mogen geen handelskarakter dragen of moeten van structurele aard zijn, en voor het buiten beschouwing laten ervan, alsook voor wijzigingen in de daarvoor geldende voorwaarden, is de toestemming van de bevoegde autoriteiten vereist. Op dezelfde wijze kan, onder dezelfde voorwaarden als hierboven, te werk worden gegaan voor posities van een instelling die betrekking hebben op posten die reeds bij de berekening van het eigen vermogen zijn afgetrokken.

Voor de berekening als bedoeld in de eerste alinea met betrekking tot ICB's, worden de feitelijke valutaposities van de ICB in aanmerking genomen. Instellingen kunnen zich baseren op de rapportage van een derde partij over de op ICB's ingenomen valutaposities, mits de deugdelijkheid van de rapportage naar behoren is aangetoond. Wanneer de valutaposities op een ICB niet worden gevolgd door de instelling, zal worden aangenomen dat de ICB binnen de grenzen van haar beleggingsbeleid maximaal heeft belegd in valuta en dient de instelling met betrekking tot posities in de handelsportefeuille het maximale indirecte risico dat zij kan lopen door leveraged posities in te nemen via de ICB, in aanmerking te nemen bij het berekenen van haar kapitaalvereiste voor valutarisico's. Daartoe wordt de positie op de ICB proportioneel opgebouwd tot de maximale positie in de onderliggende beleggingen die in het kader van het beleggingsbeleid is toegestaan. De hypothetische valutapositie van de ICB wordt als een afzonderlijke valuta beschouwd en behandeld zoals beleggingen in goud, met dien verstande dat naargelang van de beleggingsstrategie van de ICB – voor zover deze bekend is – de totale haussepositie kan worden opgeteld bij de totale openstaande valutapositie à la hausse en de totale baissepositie bij de totale openstaande valutapositie à la baisse. Verrekening tussen dergelijke posities vóór de berekening is niet toegestaan.

↓ 98/31/EG artikel 1, punt 7 en bijlage,
punt 3, onder b)

3.2. Het staat de bevoegde autoriteiten vrij om de instellingen toe te staan bij de berekening van de netto open positie in elke valuta en in goud gebruik te maken van de netto actuele waarde.

↓ 93/6/EEG
→₁ 1 98/31/EG artikel 1, punt 7 en
bijlage, punt 3, onder c)

→₁ 42.2. Vervolgens worden de netto korte en hausseposities in elke valuta (behalve de rapportagevaluta) en de netto korte of haussepositie in goud tegen de contante koers in de rapportagevaluta omgerekend. ← Zij worden dan afzonderlijk samengevoegd tot respectievelijk het totaal van de netto baisseposities en het totaal van de netto hausseposities. Het hoogste van deze twee totalen is de totale netto valutapositie van de instelling.

↓ 93/6/EEG (aangepast)

53. ~~Onverminderd~~ ☒ In afwijking van ☒ de punten 1 tot en met 4 ☒ en 2 ☒ mogen de bevoegde autoriteiten in afwachting van verdere coördinatie voorschrijven of toestaan dat de instellingen voor de toepassing van deze bijlage ~~alternatieve~~ ☒ de hierna beschreven ☒ procedures gebruiken.

63.1. ~~Ten eerste mogen de~~ De bevoegde autoriteiten mogen toestaan dat de instellingen ter dekking van posities in nauw gecorreleerde valuta's aan lagere kapitaalvereisten voldoen dan die welke de toepassing van de punten 1 ~~tot en met 4~~ en 2 oplevert. De bevoegde autoriteiten mogen twee valuta's alleen dan als nauw gecorreleerd aanmerken indien het voor ten minste 99 % (bij een waarnemingsperiode van drie jaar) of 95 % (bij een waarnemingsperiode van vijf jaar) waarschijnlijk is dat een eventueel verlies op gelijke en tegengestelde posities in die valuta's gedurende de volgende tien werkdagen niet meer dan 4 % bedraagt van de waarde van de gecompenseerde positie in kwestie (berekend in de rapportagevaluta) - uitgaande van de dagelijkse wisselkoersen in de voorafgaande drie of vijf jaar. Het eigenvermogenvereiste met betrekking tot de gecompenseerde positie in twee nauw gecorreleerde valuta's bedraagt 4 %, vermenigvuldigd met de waarde van de gecompenseerde positie. Het kapitaalvereiste met betrekking tot niet-gecompenseerde posities in nauw gecorreleerde valuta's, en alle posities in andere valuta's, bedraagt 8 %, vermenigvuldigd met het totaal van de netto korte of, indien hoger, van de netto hausseposities in deze valuta's, na aftrek van de gecompenseerde posities in nauw gecorreleerde valuta's.

↓98/31/EG artikel 1, punt 7 en bijlage,
punt 3, onder d) (aangepast)

~~7. Ten tweede kunnen de bevoegde autoriteiten de instellingen tot en met 31 december 2004 toestaan om voor de toepassing van deze bijlage een andere dan de in de punten 1 tot en met 6 uiteengezette methode toe te passen. Het uit deze methode resulterende kapitaalvereiste moet meer bedragen dan 2 % van de netto open positie zoals berekend in punt 4 en moet uitgaande van een analyse van de wisselkoersfluctuaties gedurende alle voortschrijdende periodes van tien werkdagen in de voorgaande drie jaar in ten minste 99 % van de gevallen meer bedragen dan het waarschijnlijke verlies.~~

~~De in dit punt beschreven alternatieve methode mag uitsluitend worden gebruikt, als voldaan is aan de volgende voorwaarden:~~

- ~~i) de formule voor de berekening en de correlatiecoëfficiënten zijn door de bevoegde autoriteiten vastgesteld op basis van hun analyse van de wisselkoersfluctuaties;~~
- ~~ii) de correlatiecoëfficiënten worden door de bevoegde autoriteiten regelmatig getoetst aan de ontwikkelingen op de valutamarkten.~~

§3.2. Ten derde mogen de De bevoegde autoriteiten mogen de instellingen toestaan om posities in valuta's ten aanzien waarvan een juridisch bindende overeenkomst tussen staten bestaat ter beperking van fluctuaties ten opzichte van andere onder dezelfde overeenkomst vallende valuta's, uit te sluiten van de door hen toegepaste methodes zoals uiteengezet in de punten 1 ~~tot en met 7~~ , 2 en 3.1 . De instellingen berekenen hun gecompenseerde posities in die valuta's en passen daarop een kapitaalvereiste toe dat niet lager is dan de helft van de maximaal toegestane fluctuatie die voor de betrokken valuta's in de overeenkomst tussen staten is vastgesteld. Niet-gecompenseerde posities in deze valuta's worden op dezelfde wijze behandeld als andere valuta's.

~~Onverminderd~~ In afwijking van de eerste alinea mogen de bevoegde autoriteiten toestaan dat het kapitaalvereiste met betrekking tot gecompenseerde posities in valuta's van ~~Lid 5~~ Lid 5 staten die deelnemen aan de tweede fase van de Europese Monetaire Unie, 1,6 % bedraagt, vermenigvuldigd met de waarde van deze gecompenseerde posities.

↓ 93/6/EEG (aangepast)

~~9. De bevoegde autoriteiten stellen de Raad en de Commissie in voorkomend geval in kennis van de methodes die zij met betrekking tot de punten 6 tot en met 8 voorschrijven of toestaan.~~

~~10. De Commissie brengt bij de Raad verslag uit over de in punt 9 bedoelde methodes en doet zo nodig, met inachtneming van de internationale ontwikkelingen, voorstellen voor een meer geharmoniseerde behandeling van het valutarisico.~~

↓ 93/6/EEG

~~14.~~ Netto posities in samengestelde valuta's mogen worden opgesplitst in de samenstellende valuta's aan de hand van de geldende quota.

↓ 98/31/EG artikel 1, punt 7 en bijlage,
punt 5 (aangepast)

BIJLAGE ~~VIII~~ IV

**BEREKENING VAN DE KAPITAALVEREISTEN VOOR HET
GRONDSTOFFENRISICO**

↓ 98/31/EG artikel 1, punt 7 en bijlage,
punt 5

1. Elke positie in grondstoffen of van grondstoffen afgeleide instrumenten moet worden uitgedrukt in de vaste rekeneenheid. De contante koers van elke grondstof wordt uitgedrukt in de rapportagevaluta.

↓ 98/31/EG artikel 1, punt 7 en bijlage,
punt 5 (aangepast)

2. Voor posities in goud en in van goud afgeleide instrumenten wordt geacht een valutarisico te bestaan en zij worden voor de berekening van het marktrisico al naargelang het geval behandeld overeenkomstig bijlage III of bijlage ~~VIII~~.

3. Voor de toepassing van deze bijlage mogen posities waarmee enkel voorraden worden gefinancierd, buiten de berekening van alleen het grondstoffenrisico worden gelaten.

4. De rente- en valutarisico's waarop geen andere bepalingen van deze bijlage van toepassing zijn, moeten worden opgenomen in de berekening van het algemene risico van verhandelbare schuldinstrumenten en in de berekening van het valutarisico.

5. Als de baissepositie eerder vervalt dan de haussepositie, moeten de instellingen ook rekening houden met het risico van een te geringe liquiditeit waarvan op bepaalde markten sprake kan zijn.

6. Voor de toepassing van punt 19 is het saldo van de lange (korte) posities van de instelling tegenover haar korte (lange) posities in dezelfde grondstof en identieke futures, opties en warrants op grondstoffen, de nettopositie van de instelling in elke grondstof.

Bij de berekening van de nettopositie staan de bevoegde autoriteiten toe dat posities in afgeleide instrumenten op de in de punten 8, 9 en 10 beschreven wijze behandeld worden als posities in de onderliggende grondstof.

↓ 98/31/EG artikel 1, punt 7 en bijlage, punt 5
--

7. De bevoegde autoriteiten kunnen de volgende posities beschouwen als posities in dezelfde grondstof:

a) posities in verschillende subcategorieën grondstoffen, indien deze subcategorieën in elkaars plaats leverbaar zijn, en

~~en~~

b) posities in vergelijkbare grondstoffen, indien deze verregaand voor elkaar substitueerbaar zijn en er gedurende minimaal één jaar tussen koersbewegingen duidelijk een correlatie van 90 % kan worden vastgesteld.

↓ 98/31/EG artikel 1, punt 7 en bijlage,
punt 5

SPECIFIEKE INSTRUMENTEN

↓ 98/31/EG artikel 1, punt 7 en bijlage,
punt 5 (aangepast)

8. Grondstoffenfutures en termijnverbintenissen tot aan- of verkoop van afzonderlijke grondstoffen worden in het waardemetingssysteem verwerkt als theoretische bedragen op basis van de vaste rekeneenheid; er wordt op basis van de afloopdatum een looptijd aan toegekend.

De bevoegde autoriteiten kunnen toestaan dat het kapitaalvereiste voor een ter beurse verhandelde future gelijk is aan de door de beurs verlangde marge, indien zij er ten volle van overtuigd zijn dat deze een nauwkeurige maatstaf van het aan de future verbonden risico vormt en ten minste gelijkwaardig is aan het kapitaalvereiste voor een future dat zou resulteren uit een berekening aan de hand van de in het vervolg van deze bijlage omschreven methode dan wel van de in bijlage VIII omschreven methode van interne modellen.

Tevens kunnen zij ~~tot en met 31 december 2006~~ toestaan dat het kapitaalvereiste voor een OTC-derivatencontract van het type als bedoeld in dit punt en dat door een door hen erkende clearinginstelling is geclareed, gelijk is aan de marge die de clearinginstelling verlangt, wanneer zij er ten volle van overtuigd zijn dat deze een nauwkeurige maatstaf van het aan het derivatencontract verbonden risico vormt en ten minste gelijkwaardig is aan het kapitaalvereiste voor het contract in kwestie dat zou resulteren uit een berekening aan de hand van de in het vervolg van deze bijlage omschreven methode dan wel van de in bijlage VIII omschreven methode van interne modellen.

↓ 98/31/EG artikel 1, punt 7 en bijlage,
punt 5 (aangepast)

9. Grondstoffenswaps waarbij het ene onderdeel van de transactie een vastgestelde prijs is en het andere de dagkoers, worden overeenkomstig de punten 13 tot en met 18 in de looptijdklassen verwerkt als een reeks posities die gelijk zijn aan het theoretische bedrag van het contract, waarbij een positie overeenkomt met elke betaling op de swap en dienovereenkomstig wordt ondergebracht in de looptijdklassen (tabel 1). De posities zijn lang als de instelling de vastgestelde prijs betaalt en de variabele prijs ontvangt; de posities zijn kort als de instelling de vastgestelde prijs ontvangt en de variabele prijs betaalt.

Grondstoffenswaps waarbij de twee onderdelen van de transactie op verschillende grondstoffen betrekking hebben, moeten voor de benadering op grond van de looptijd in de desbetreffende categorieën worden ondergebracht.

↓ 98/31/EG artikel 1, punt 7 en bijlage,
punt 5 (aangepast)

10. Opties op grondstoffen of op van grondstoffen afgeleide instrumenten worden voor de toepassing van deze bijlage behandeld alsof het posities zijn die in waarde gelijk zijn aan het bedrag van de onderliggende waarde waarop de optie betrekking heeft, vermenigvuldigd met zijn delta. De aldus berekende posities mogen gesaldeerd worden met compenserende posities in dezelfde onderliggende grondstof respectievelijk hetzelfde onderliggende van grondstoffen afgeleide instrument. De gebruikte delta moet die van de betrokken beurs zijn of de door de bevoegde autoriteiten berekende delta dan wel, indien geen van deze twee beschikbaar is of in het geval van OTC-opties, de delta welke door de instelling zelf is berekend, mits de bevoegde autoriteiten overtuigd zijn van de redelijkheid van het door de instelling gebruikte model.

De bevoegde autoriteiten kunnen evenwel ook voorschrijven dat de instellingen hun delta berekenen volgens een door de bevoegde autoriteiten aangegeven methode.

~~De bevoegde autoriteiten schrijven voor dat~~ Voor de andere aan opties verbonden risico's, afgezien van het deltarisico, moet dekking aanwezig moet zijn.

De bevoegde autoriteiten kunnen toestaan dat het vereiste voor een geschreven op de beurs verhandelde grondstoffenoptie gelijk is aan de door de beurs verlangde marge, indien zij er ten volle van overtuigd zijn dat deze een nauwkeurige maatstaf voor het aan de optie verbonden risico vormt en ten minste gelijkwaardig is aan het kapitaalvereiste ter dekking van een optie dat zou resulteren uit een berekening aan de hand van de in het vervolg van deze bijlage omschreven methode dan wel van de in bijlage ~~VIII~~ omschreven methode van interne modellen.

Tevens kunnen zij ~~tot en met 31 december 2006~~ toestaan dat het kapitaalvereiste voor een OTC-grondstoffenoptie die door een door hen erkende clearinginstelling is gecleard, gelijk is aan de marge die de clearinginstelling verlangt, wanneer zij er ten volle van overtuigd zijn dat deze een nauwkeurige maatstaf van het aan de optie verbonden risico vormt en ten minste gelijk is aan het kapitaalvereiste voor een OTC-optie dat zou resulteren uit een berekening aan de hand van de in het vervolg van deze bijlage omschreven methoden dan wel van de in bijlage ~~VIII~~ omschreven methode van interne modellen.

Tevens kunnen zij toestaan dat het vereiste voor een gekochte ter beurze verhandelde of OTC-grondstoffenoptie gelijk is aan dat voor de onderliggende grondstof, met dien verstande dat het daaruit resulterende vereiste niet hoger mag zijn dan de marktwaarde van de optie. Het vereiste voor een geschreven OTC-optie wordt vastgesteld op basis van de onderliggende grondstof.

↓ 98/31/EG artikel 1, punt 7 en bijlage,
punt 5

11. Warrants die op grondstoffen betrekking hebben, worden op dezelfde wijze behandeld als grondstoffenopties in punt 10.

↓ 98/31/EG artikel 1, punt 7 en bijlage,
punt 5

12. De partij die grondstoffen of gegarandeerde rechten inzake de eigendom van grondstoffen overdraagt bij een retrocessieovereenkomst, en de partij die grondstoffen in lening geeft bij een grondstoffenleningsovereenkomst, dient deze grondstoffen op te nemen in de berekening van haar kapitaalvereiste uit hoofde van deze bijlage.

↓ 98/31/EG artikel 1, punt 7 en bijlage,
punt 5 (aangepast)

a) Benadering op grond van looptijdklassen

13. De instelling maakt voor elke grondstof gebruik van afzonderlijke looptijdklassen overeenkomstig ~~onderstaande~~ tabel 1. Alle posities in een bepaalde grondstof en alle posities die overeenkomstig punt 7 beschouwd worden als posities in dezelfde grondstof worden ondergebracht in de desbetreffende looptijdklassen. Fysiek aanwezige voorraden worden ondergebracht in de eerste looptijdklasse.

⊗ Tabel 1 ⊗

Looptijdklassen (1)	Spread (in %) (2)
$0 \leq 1$ maand	1,50
$> 1 \leq 3$ maand	1,50
$> 3 \leq 6$ maand	1,50
$> 6 \leq 12$ maand	1,50
$> 1 \leq 2$ jaar	1,50
$> 2 \leq 3$ jaar	1,50
> 3 jaar	1,50

14. De bevoegde autoriteiten kunnen toestaan dat ⊗ de hierna vermelde ⊗ posities in dezelfde grondstof of posities die overeenkomstig punt 7 beschouwd worden als posities in dezelfde grondstof, op nettobasis worden gecompenseerd en ondergebracht in de desbetreffende looptijdklassen: ~~voor~~

= a) posities in contracten die op dezelfde datum aflopen;

~~en~~

= b) posities in contracten die binnen tien dagen na elkaar aflopen indien de contracten worden verhandeld op markten waar dagelijkse leveringsdata bepaald worden.

15. Vervolgens berekent de instelling de som van de hausseposities en de som van de baisseposities in elke looptijdklasse. Het bedrag ten belope waarvan de eerstgenoemde (laatstgenoemde) som in een bepaalde looptijdklasse gelijk is aan de laatstgenoemde (eerstgenoemde) som, vormt de gecompenseerde positie in deze looptijdklasse, terwijl de resterende hausse- of baissepositie de niet-gecompenseerde positie in deze zelfde looptijdklasse is.

16. Het deel van de niet-gecompenseerde lange (korte) positie in een bepaalde looptijdklasse dat gelijk is aan de niet-gecompenseerde korte (lange) positie in een volgende looptijdklasse, is de tussen twee looptijdklassen gecompenseerde positie. Het deel van de niet-gecompenseerde haussepositie of de niet-gecompenseerde baissepositie dat niet op deze wijze gecompenseerd kan worden, vormt de niet-gecompenseerde positie.

17. De kapitaalvereisten van de instelling worden voor iedere grondstof op basis van de desbetreffende looptijdklassen berekend als de som van:

- ia) de gecompenseerde hausse- en baisseposities, vermenigvuldigd met de toepasselijke «spread»-coëfficiënt die in kolom 2 van de tabel in punt 13 voor elke looptijdklasse wordt gegeven, en met de contante koers van de grondstof;
- ib) voor elke looptijdklasse waarnaar een niet-gecompenseerde positie uit een voorgaande looptijdklasse wordt overgedragen, de tussen twee looptijdklassen gecompenseerde positie, vermenigvuldigd met 0,6 % (de overdrachtscoëfficiënt) en met de contante koers van de grondstof;

iiic) de resterende niet-gecompenseerde posities, vermenigvuldigd met 15 % (de «outright»-coëfficiënt) en met de contante koers van de grondstof.

18. Het totale kapitaalvereiste van de instelling met betrekking tot het grondstoffenrisico wordt berekend als de som van de overeenkomstig punt 17 berekende kapitaalvereisten voor elke grondstof.

b) Vereenvoudigde benadering

19. Het kapitaalvereiste van de instelling voor elke grondstof wordt berekend als de som van:

ia) 15% van de lange of korte nettopositie, vermenigvuldigd met de contante koers van de grondstof;

ib) 3% van de lange plus de korte brutopositie, vermenigvuldigd met de contante koers van de grondstof.

20. Het totale kapitaalvereiste van de instelling met betrekking tot het grondstoffenrisico wordt berekend als de som van de overeenkomstig punt 19 berekende kapitaalvereisten voor elke grondstof.

↓ 93/6/EEG artikel 11, onder a)
(aangepast)

⊗ c) Uitgebreide benadering op grond van looptijdklassen ⊗

~~Tot en met 31 december 2006~~ ⊗ De bevoegde autoriteiten ⊗ kunnen de lidstaten hun instellingen toestaan de minimale «spread»-, overdrachts- en «outright»-coëfficiënten van onderstaande tabel te gebruiken in plaats van de in de punten 13, 14, 17 en 18 ~~van bijlage VII~~ genoemde, op voorwaarde dat de instellingen naar het oordeel van de bevoegde autoriteiten:

- a) in aanzienlijke mate in grondstoffen handelen,
- b) een gediversifieerde grondstoffenportefeuille hebben, ~~en~~
- c) nog niet in een positie verkeren om voor de berekening van het kapitaalvereiste met betrekking tot het grondstoffenrisico van interne modellen gebruik te maken overeenkomstig bijlage V ~~VIII~~.

Tabel 2

	Edele metalen (behalve goud)	Onedele metalen	Zachte grondstoffen (landbouw)	Overige, met inbegrip van energieproducten
Spread- coëfficiënt (%)	1,0	1,2	1,5	1,5
Overdrachts- coëfficiënt (%)	0,3	0,5	0,6	0,6
Outright- coëfficiënt (%)	8	10	12	15

↓ 98/31/EG artikel 1, punt 7 en bijlage, punt 5 (aangepast) ➤ Raad/EP (100%)
--

BIJLAGE VIII

☒ GEBRUIK VAN ☒ INTERNE MODELLEN ☒ VOOR DE BEREKENING VAN DE KAPITAALVEREISTEN ☒

1. Onder de voorwaarden die in deze bijlage worden bepaald, kunnen de bevoegde autoriteiten de instellingen toestaan bij de berekening van hun kapitaalvereisten voor het positierisico, het valutarisico en/of het grondstoffenrisico hun eigen interne risicobeheermodellen te gebruiken, in plaats van of in combinatie met de methoden die in de bijlagen I, III en ~~VII~~ ☒ IV ☒ beschreven worden. Voor elk geval moet door de bevoegde autoriteiten uitdrukkelijk erkenning worden verleend voor het gebruik van modellen met het oog op het prudentiële toezicht op de kapitaalvereisten.

2. Deze erkenning wordt uitsluitend gegeven, indien de bevoegde autoriteiten ervan overtuigd zijn dat het risicobeheersysteem van de instelling qua concept solide is en zorgvuldig wordt toegepast, en dat met name aan de navolgende kwaliteitsnormen voldaan wordt:

- ia) het interne model voor risicometing is in hoge mate geïntegreerd in het dagelijkse proces van risicobeheer van de instelling en dient als basis voor het rapporteren van risicoposities aan de hoogste leiding van de instelling;

- iib) > [...] < > de instelling heeft een afdeling risicobewaking, die onafhankelijk is van de handelsafdelingen en rechtstreeks rapporteert aan de hoogste leiding. De betrokken afdeling moet belast zijn met het ontwerpen en implementeren van het risicobeheersysteem van de instelling. Tevens moet deze afdeling dagelijks rapporten opstellen en analyseren over de uitkomsten van het risicometingsmodel en over de maatregelen die op het stuk van transactielimieten moeten worden genomen. De afdeling houdt tevens de eerste en continu-validering van het interne model; <
- iiic) de raad van bestuur en de directie van de instelling zijn actief bij het proces van risicobewaking betrokken; de dagelijkse rapporten die de afdeling risicobewaking opstelt, worden beoordeeld door een directie-echelon dat voldoende bevoegdheden heeft om een vermindering van de posities die afzonderlijke handelaren ingenomen hebben, of van de totale risicopositie van de instelling op te leggen;
- ivd) de instelling beschikt over voldoende personeel dat onderlegd is in het gebruik van verfijnde modellen voor handel, risicobewaking, controle en administratieve verwerking;
- ve) de instelling heeft procedures vastgesteld voor de bewaking van en het toezicht op de naleving van een schriftelijk vastgelegde reeks interne richtsnoeren en controles, die betrekking hebben op de werking van het risicometingsstelsel als geheel;
- vif) de modellen van de instelling hebben in het verleden bewezen redelijk accuraat te zijn als het gaat om het meten van risico's;

viiig) > [...] < > de instelling voert frequent een stringent programma van stresstests uit; de uitkomsten van deze tests worden beoordeeld door de hoogste leiding en worden verwerkt in het beleid en in de limieten die door haar bepaald worden. Dit proces bestrijkt met name de illiquiditeit van markten onder gespannen marktomstandigheden, het concentratierisico, "one way"-markten, "event" en "jump-to-default"-risico's, de niet-lineariteit van producten, "deep out-of-the-money"-posities, aan prijsverschillen onderhevige posities en andere risico's die niet op adequate wijze door het VaR-model worden bestreken. De toegepaste schokken weerspiegelen de aard van de portefeuilles en de tijd die nodig kan zijn om onder moeilijke marktomstandigheden risico's af te dekken of te beheren; <

viiih) Aals onderdeel van de periodieke interne controle moet de instelling een onafhankelijke evaluatie van het risicometingssysteem laten uitvoeren.

~~Deze~~ < > in de eerste alinea, onder h), bedoelde < > evaluatie ~~moet~~ < > heeft < > betrekking ~~hebben~~ op de activiteiten van de handelsafdelingen en de zelfstandige afdeling risicobewaking. Ten minste eenmaal per jaar moet de instelling een evaluatie uitvoeren van het algehele risicobeheerproces.

In deze evaluatie ~~moeten~~ worden < > de volgende elementen < > betrokken:

= a) het adequaat zijn van de documentatie over het risicobeheersysteem en -proces en van de organisatie van de afdeling risicobewaking;

- b) de integratie van metingen van het marktrisico in het dagelijkse risicobeheer en de deugdelijkheid van het systeem voor informatie van de directie;
 - c) het proces dat de instelling toepast voor het fiatteren van risicowaarderingsmodellen en waarderingssystemen die door het personeel in de handelsafdelingen en de afdeling administratieve verwerking gebruikt worden;
 - d) aard en omvang van de marktrisico's die in het risicometingsmodel verwerkt zijn en de validering van significante wijzigingen in het risicometingsproces;
 - e) het accuraat en volledig zijn van gegevens over posities, het accuraat en correct zijn van aannames over volatiliteit en correlaties, en het accuraat zijn van de waardering- en risicogevoeligheidsberekeningen;
 - f) het verificatieproces dat de instelling hanteert ter beoordeling van de consistentie, tijdigheid en betrouwbaarheid van de gegevensbronnen die voor de interne modellen gebruikt worden, alsmede van de onafhankelijkheid van deze gegevensbronnen;
- ~~en~~
- g) het verificatieproces waarvan de instelling gebruik maakt voor de evaluatie van tests die achteraf worden uitgevoerd («back-testing») om te beoordelen of het model accuraat is.

➤ 2 bis. Instellingen beschikken over procedures om te waarborgen dat hun interne modellen op adequate wijze zijn gevalideerd door voldoende gekwalificeerde partijen die niet bij het ontwikkelingsproces betrokken zijn, zodat deze modellen qua concept solide zijn en alle risico's van betekenis weergeven. Deze validatie vindt plaats bij de initiële ontwikkeling van het model en wanneer er significante wijzigingen in het model worden aangebracht. De validatie vindt ook periodiek plaats, maar vooral wanneer de markt significante structurele veranderingen of de samenstelling van de portefeuille wijzigingen heeft ondergaan die ertoe kunnen leiden dat het model niet langer adequaat is. De kredietinstellingen maken nuttig gebruik van de vorderingen op het gebied van technieken en optimale werkwijzen naarmate deze vorderingen zich voordoen. De validatie van het model blijft niet beperkt tot het uitvoeren van tests achteraf, maar omvat ten minste ook de volgende aspecten:

- (a) er worden tests verricht die aantonen dat de in het kader van het interne model gehanteerde aannames adequaat zijn en het risico niet onder- of overschatten;
- (b) naast de wettelijk vereiste programma's van achteraf uit te voeren tests verrichten de instellingen eigen tests voor de validatie van het model gerelateerd aan de risico's en structuur van hun portefeuilles;
- (c) er worden hypothetische portefeuilles gebruikt om er zeker van te zijn dat het model in staat is rekening te houden met eventuele bijzondere structurele kenmerken, zoals basisrisico's van betekenis en concentratierisico. <

3. De financiële instelling bewaakt de accuratesse en de goede werking van haar model door een programma van achteraf uitgevoerde tests («back-testing») toe te passen. «Back-testing» behelst dat, voor iedere werkdag, de uit het model van de instelling resulterende eendagswaarde van het potentiële verlies («value-at-risk») voor de einddagposities van de portefeuille wordt vergeleken met de eendagsverandering in de waarde van de portefeuille aan het einde van de daaropvolgende werkdag.

➤ [...] ◀ ➤ De bevoegde autoriteiten onderzoeken of de instelling in staat is tot het uitvoeren van tests achteraf op zowel feitelijke als hypothetische veranderingen van de waarde van de portefeuille. «Back-testing» op de hypothetische veranderingen van de waarde van de portefeuille berust op een vergelijking van de eindedagswaarde van de portefeuille en, uitgaande van ongewijzigde posities, de waarde van de portefeuille aan het einde van de daaropvolgende werkdag. De bevoegde autoriteiten verlangen van de instellingen dat zij passende maatregelen treffen om hun «back-testing»-programma te verbeteren wanneer dat ontoereikend wordt geacht. De bevoegde autoriteiten beschikken over de mogelijkheid om van de instellingen te verlangen dat zij tests achteraf uitvoeren op ofwel hypothetische (d.w.z. met gebruikmaking van veranderingen in de waarde van de portefeuille uitgaande van ongewijzigde eindedagsposities), ofwel werkelijke (d.w.z. exclusief provisie, commissies en netto rente-inkomsten) uitkomsten van handelstransacties of beide. ◀

4. Voor de berekening van het kapitaalvereiste voor het specifieke risico van verhandelbare schuldinstrumenten en aandelen, kunnen de bevoegde autoriteiten het gebruik van een intern model van een instelling erkennen wanneer dit model voldoet aan de voorwaarden in het vervolg van deze bijlage en bovendien:

- = a) de historische prijsschommeling in de portefeuille verklaart;
- = b) concentratie qua omvang en veranderingen in de samenstelling van de portefeuille weergeeft;
- = c) solide blijkt in een ongunstige omgeving;
- = d) gevalideerd wordt door back-testing ter beoordeling van de vraag of het specifieke risico accuraat wordt weergegeven. Als de bevoegde autoriteiten toestaan dat deze vorm van back-testing op basis van relevante subportefeuilles geschiedt, moeten deze laatste consequent worden gekozen.

- d bis) het name-related basisrisico weergeeft, dat wil zeggen dat instellingen aantonen dat het model gevoelig is voor wezenlijke individuele verschillen tussen gelijkaardige maar niet identieke posities; ◀
- d ter) het “event”-risico weergeeft.

Bovendien voldoet de instelling aan de volgende voorwaarden:

- ingeval een instelling een “event”-risico loopt dat niet in haar VaR-meting wordt weerspiegeld omdat het buiten de aanhoudingsperiode van 10 dagen en het betrouwbaarheidsinterval van 99% valt (d.w.z. gebeurtenissen met een lage waarschijnlijkheid maar met zeer ernstige gevolgen), zorgt de instelling ervoor dat in haar interne beoordeling van de kapitaaltoereikendheid met de gevolgen van dergelijke gebeurtenissen rekening wordt gehouden.
- het model van de instelling levert een conservatieve beoordeling op van het risico dat volgens realistische marktscenario's voortvloeit uit minder liquide posities en posities met beperkte prijstransparantie. Voorts voldoet het model aan minimale gegevensnormen. Vervangende gegevens zijn voldoende conservatief en mogen alleen worden gebruikt wanneer de beschikbare gegevens ontoereikend zijn of niet de ware volatiliteit van een positie of portefeuille weerspiegelen.

Voorts maken de kredietinstellingen gebruik van de vorderingen op het gebied van technieken en optimale werkwijzen naarmate deze vorderingen zich voordoen.

Daarnaast beschikt de instelling bij de berekening van haar kapitaalvereisten over een methode voor de weergave van het aan haar posities in de handelsportefeuille verbonden additioneel wanbetalingsrisico bij het wanbetalingsrisico dat is verwerkt in de berekening op basis van de VaR-meting, als gespecificeerd in de voorgaande vereisten van dit punt. Om dubbel telling te vermijden kan een instelling bij de berekening van het kapitaalvereiste voor het additioneel wanbetalingsrisico rekening houden met de mate waarin het wanbetalingsrisico al is opgenomen in de VaR-berekening, in het bijzonder voor risicoposities die ingeval van ongunstige marktomstandigheden of andere aanwijzingen van een verslechterende kredietomgeving binnen 10 dagen kunnen en zouden worden geliquideerd. Indien een instelling haar additioneel wanbetalingsrisico weergeeft met behulp van een opslagfactor, beschikt zij over methoden om de meting te valideren.

De instelling toont aan dat haar methode voldoet aan deugdelijkheidsnormen vergelijkbaar met de methode van artikelen 84 tot en met 89 van Richtlijn [2000/12/EG], uitgaande van een constant risiconiveau, en waar nodig aangepast om het effect van liquiditeit, concentraties, afdekking en optionaliteit weer te geven.

Een instelling die het additioneel wanbetalingsrisico niet weergeeft met een intern ontwikkelde methode, berekent de opslagfactor met een methode die consistent is met de methode van artikelen 78 tot en met 83 van Richtlijn [2000/12/EG] of de methode van artikelen 84 tot en met 89 van Richtlijn [2000/12/EG].

Contanten of synthetische securitisatieposities die onder de minderingsregel zouden vallen van de behandeling van artikel 66, lid 2 van Richtlijn [2000/12/EG], of waarop een risicogewicht van 1250% van toepassing zou zijn overeenkomstig bijlage IX, deel 4 van Richtlijn [2000/12/EG], zijn onderworpen aan een kapitaalvereiste dat niet geringer is dan vastgesteld in die behandeling. Instellingen die in deze posities handelen kunnen een verschillende behandeling toepassen indien zij aan hun bevoegde instanties kunnen aantonen dat er, bovenop het handelsopzet, voor de securitisatieposities een actieve en liquide vraag- en aanbodmarkt bestaat of, in het geval van synthetische securitisaties die uitsluitend op kredietderivaten berusten, voor de securitisatieposities zelf of alle risicocomponenten waaruit deze zijn samengesteld. Voor de toepassing van deze afdeling wordt een vraag- en aanbodmarkt geacht te bestaan wanneer er onafhankelijke aanbiedingen te goeder trouw zijn om te kopen en verkopen zodat er binnen één dag een prijs kan worden vastgesteld die redelijk gerelateerd is aan de prijs van de laatste verkoop of actuele concurrerende vraag- en aanbodnoteringen te goeder trouw, en de koop tegen die prijs binnen betrekkelijk korte tijd kan worden gesloten, overeenkomstig de handsgewoonten. Indien een instelling een verschillende behandeling wil toepassen moet zij over voldoende marktgegevens beschikken om te verzekeren dat zij het geconcentreerde wanbetalingsrisico van deze posities volledig weergeeft met haar interne methode voor het meten van het additioneel wanbetalingsrisico overeenkomstig de bovengenoemde normen. ↩

↓ 98/31/EG artikel 1, punt 7 en bijlage, punt 5

5. Voor instellingen die interne modellen gebruiken die niet overeenkomstig punt 4 zijn erkend, geldt een afzonderlijk kapitaalvereiste voor het specifieke risico, dat berekend wordt overeenkomstig bijlage I.

6. Voor de toepassing van punt 10, onder ii), worden de uitkomsten van de door de instelling zelf uitgevoerde berekening vermenigvuldigd met ten minste een factor 3.

↓ 98/31/EG artikel 1, punt 7 en bijlage,
punt 5 (aangepast)
➤ Raad/EP (100%)

7. De vermenigvuldigingsfactor wordt verhoogd met een plus-factor tussen 0 en 1, overeenkomstig de volgende tabel 1 , afhankelijk van het aantal overschrijdingen («overshootings») dat de instelling gedurende de laatste 250 werkdagen bij het uitvoeren van de tests achteraf heeft geconstateerd. De bevoegde autoriteiten verlangen dat de instelling overschrijdingen consistent berekent door middel van tests achteraf op de feitelijke dan wel op de hypothetische veranderingen in de waarde van de portefeuille. Een overschrijding is een eendagsverandering in de waarde van de portefeuille welke meer bedraagt dan de gerelateerde, uit het model van de instelling resulterende eendagswaarde van het potentiële verlies. Ter bepaling van de plus-factor wordt het aantal overschrijdingen minstens per kwartaal geëvalueerd.

Tabel 1

Aantal overschrijdingen	«Plus»-factor
minder dan 5	0,00
5	0,40
6	0,50
7	0,65
8	0,75
9	0,85
10 of meer	1,00

In afzonderlijke gevallen en ingevolge uitzonderlijke omstandigheden kunnen de bevoegde autoriteiten ontheffing verlenen van de verplichting de vermenigvuldigingsfactor met een plus-factor overeenkomstig de bovenstaande tabel \otimes 1 \otimes te verhogen indien de instelling tot voldoening van de bevoegde autoriteiten aantoont dat een dergelijke verhoging onterecht is en dat het model in wezen solide is.

Indien een groot aantal overschrijdingen erop wijst dat het model onvoldoende accuraat is, moeten de bevoegde autoriteiten de erkenning van het model intrekken of passende maatregelen opleggen om ervoor te zorgen dat het model terstond wordt verbeterd.

Om de bevoegde autoriteiten in staat te stellen de juistheid van de plus-factor voortdurend in het oog te houden, moet de instelling de bij de toepassing van het back-testing-programma geconstateerde overschrijdingen die overeenkomstig de voorgaande tabel een verhoging van de plus-factor met zich zouden brengen, terstond en in ieder geval binnen vijf dagen ter kennis brengen van de bevoegde autoriteiten.

8. [▶ \[...\]](#) [◀](#)

[▶ \[...\]](#) [◀](#)

[▶ \[...\]](#) [◀](#)

[▶ \[...\]](#) [◀](#)

<p>↓ 98/31/EG artikel 1, punt 7 en bijlage, punt 5</p> <p>▶ Raad/EP (100%)</p>
--

9. [▶ \[...\]](#) [◀](#)

↓ 98/31/EG artikel 1, punt 7 en bijlage,
punt 5
➤ Raad/EP (100%)

10. Elke instelling moet voldoen aan een kapitaalvereiste dat is uitgedrukt als het hoogste van de volgende waarden:

- ia) ➤ [...] < ➤ het potentiële verlies van de voorgaande dag, gemeten volgens de in deze bijlage bepaalde parameters, vermeerderd met, indien van toepassing, de krachtens punt 4 vereiste incrementele wanbetalingsrisicolast, of <
- ib) ➤ [...] < ➤ het gemiddelde van het dagelijkse potentiële verlies op elk van de 60 eraan voorafgaande werkdagen, vermenigvuldigd met de in punt 6 genoemde factoren en gecorrigeerd met de in punt 7 genoemde factor, vermeerderd met, indien van toepassing, de krachtens punt 4 vereiste incrementele wanbetalingsrisicolast. <

↓ 98/31/EG artikel 1, punt 7 en bijlage,
punt 5

11. Voor de berekening van het potentiële verlies gelden de volgende minimale normen:

- ia) het potentiële verlies moet ten minste eenmaal per dag berekend worden;
- ib) een eenzijdig betrouwbaarheidsinterval van 99 %;
- ic) een equivalent voor de periode gedurende welke de positie wordt aangehouden, van tien dagen;

- ~~iv~~d) een feitelijke historische waarnemingsperiode van ten minste één jaar, tenzij een kortere waarnemingsperiode op grond van een aanmerkelijke toeneming van de koersvolatiliteit gerechtvaardigd is;
- ~~ve~~e) driemaandelijke bijwerking van het gegevensbestand.

12. De bevoegde autoriteiten verlangen dat het model accuraat alle wezenlijke koersrisico's van opties en op opties gelijkende posities bestrijkt en dat de overige niet door het model bestreken risico's afdoende met eigen vermogen afgedekt zijn.

↓ 98/31/EG artikel 1, punt 7 en bijlage, punt 5 (aangepast)

13. ~~De bevoegde autoriteiten verlangen dat, afhankelijk van de mate waarin de instelling op de betrokken markten actief is, wordt~~ in het risicometingsmodel een voldoende aantal risicofactoren bestreken ~~wordt~~ en in het bijzonder het volgende: =

~~Minimaal moet aan de navolgende voorwaarden zijn voldaan:~~

Het renterisico

~~i) Met betrekking tot het renterisico moet h~~Het interne model dient risicofactoren te hanteren welke corresponderen met de rentevoeten voor elk van de valuta's waarin de instelling renterisicogevoelige posities binnen of buiten de balanstelling inneemt. De instelling geeft de rendementscurves weer door middel van een van de algemeen aanvaarde benaderingen. Voor wezenlijke renterisico's in de voornaamste valuta's en markten wordt de rendementscurve in ten minste zes looptijdsegmenten verdeeld, om de variaties van de rentevolatiliteit in de rendementscurve weer te geven. Het risicometingsstelsel moet ook het risico van minder perfect gecorreleerde bewegingen tussen verschillende rendementscurves bestrijken.

☒ Het valutarisico ☒

~~ii) Met betrekking tot het valutarisico moeten~~ In het risicometingsysteem dienen risicofactoren te worden gebruikt die overeenkomen met goud en met de afzonderlijke buitenlandse valuta's waarin de posities van de instelling luiden.

↓ nieuw

➤ Raad/EP (100%)

➤ [...] ⏪ ➤ Voor ICB's worden de feitelijke valutaposities van de ICB in aanmerking genomen. Instellingen kunnen zich baseren op de rapportage van een derde partij over de op ICB's ingenomen valutaposities, mits de deugdelijkheid van de rapportage naar behoren is aangetoond. Wanneer de valutaposities op een ICB niet worden gevolgd door de instelling, dan moet deze positie afzonderlijk en overeenkomstig bijlage III, punt 2.1 worden behandeld. ⏩

↓ 98/31/EG artikel 1, punt 7 en bijlage, punt 5 (aangepast)

☒ Het aandelenrisico ☒

~~iii) Met betrekking tot het aandelenrisico moet~~ In het risicometingsysteem dient een afzonderlijke risicofactor gebruikt te worden voor ten minste elke aandelenmarkt waarop de instelling significante posities inneemt.

☒ Grondstoffenrisico ☒

~~iv) Met betrekking tot het grondstoffenrisico moet~~ ii In het risicometingssysteem dient een afzonderlijke risicofactor gebruikt te worden voor ten minste elke grondstof waarin de instelling significante posities inneemt. In het risicometingssysteem moeten voorts het risico van niet-perfect gecorreleerde bewegingen van vergelijkbare, doch niet identieke grondstoffen, alsmede het risico van veranderingen van termijnkoersen dat uit niet op elkaar passende looptijden voortvloeit, zijn verwerkt. Voorts moet in het systeem rekening worden gehouden met kenmerken van markten, met name de leveringsdata en de ruimte die handelaren wordt geboden om posities af te dekken.

↓ 98/31/EG artikel 1, punt 7 en bijlage,
punt 5

14. De bevoegde autoriteiten kunnen instellingen toestaan binnen risicocategorieën en over risicocategorieën heen empirische correlaties te hanteren, indien zij ervan overtuigd zijn dat het systeem waarmee de instelling de correlaties meet, solide is en op integere wijze wordt toegepast.

↓ 93/6/EEG bijlage VI, punt 8.2, tweede zin (aangepast)

BIJLAGE VI

☒ BEREKENING VAN DE KAPITAALVEREISTEN VOOR ☒ GROTE RISICO'S

1. Dit vereiste wordt berekend door uit het totale handelsrisico op de betrokken cliënt of groep van cliënten die componenten te selecteren waarvoor de hoogste kapitaalvereisten ter dekking van het specifieke risico in bijlage I en/of ~~kapitaalvereisten~~ in bijlage II gelden, en waarvan de som gelijk is aan het bedrag van de in ~~punt 29~~ ☒ artikel 31, onder a), ☒ bedoelde overschrijding;
2. Wanneer de overschrijding niet langer duurt dan tien dagen, bedraagt het aanvullende kapitaalvereiste 200 % van de in punt 1 bedoelde vereisten voor deze componenten.
3. Vanaf tien dagen na het ontstaan van de overschrijding worden de componenten van de overschrijding die volgens de bovenstaande criteria zijn geselecteerd, ondergebracht op de passende regel van kolom 1 van tabel I, in stijgende volgorde van de kapitaalvereisten voor het specifieke risico in bijlage I en/of de vereisten in bijlage II. De instelling moet dan voldoen aan een aanvullend kapitaalvereiste dat gelijk is aan de som van de kapitaalvereisten voor specifieke risico's in bijlage I en/of de vereisten in bijlage II voor deze componenten, vermenigvuldigd met de overeenkomstige factor uit kolom 2;

⊗ Tabel 1 ⊗

Overschrijding van de grenswaarden (als percentage van het eigen vermogen)	Factoren
Gedeelte tot 40 %	200 %
Gedeelte tussen 40 % en 60 %	300 %
Gedeelte tussen 60 % en 80 %	400 %
Gedeelte tussen 80% en 100%	500 %
Gedeelte tussen 100 % en 250 %	600 %
Gedeelte boven 250 %	900 %

BIJLAGE VII

HANDELSACTIVITEITEN

DEEL A – INTENTIE OM TE HANDELEN

1. De volgende voorschriften worden in acht genomen met betrekking tot posities/portefeuilles die worden ingenomen/aangehouden met de intentie om te handelen:

- a) ten aanzien van de betrokken posities, instrumenten of portefeuilles wordt een goed gedocumenteerde en door de hoogste directie goedgekeurde handelsstrategie gevolgd, in het kader waarvan onder andere een verwachte tijdshorizon voor het innemen van posities of het aanhouden van instrumenten of portefeuilles is vastgesteld;
- b) voor het actieve beheer van de ingenomen posities gelden duidelijk omschreven gedragslijnen en procedures, die onder andere bepalen:
 - i) welke posities een tradingafdeling mag innemen;
 - ii) welke positielimieten gelden en hoe de adequaatheid ervan wordt gevolgd;
 - iii) dat handelaars met inachtneming van de vastgestelde strategie autonoom posities kunnen innemen/beheren binnen de overeengekomen limieten;

- iv) dat als onderdeel van het risicomanagement van de instelling aan de hoogste directie wordt gerapporteerd over de ingenomen posities;
- v) dat de ingenomen posities actief worden bewaakt op basis van marktinformatiebronnen en het voorwerp uitmaken van beoordeling ten aanzien van de verhandelbaarheid of de afdekbaarheid van posities of de risicocomponenten ervan, en in het bijzonder wat betreft de kwaliteit en de beschikbaarheid van inputs vanuit de markt voor het waarderingsproces, de op de markt gerealiseerde omzet en de omvang van de op de markt verhandelde posities;
- c) er gelden duidelijk omschreven gedragslijnen en procedures voor toetsing van posities aan de handelsstrategie van de instelling, die onder andere het bewaken van de omzet en van slapende posities in de handelsportefeuille van de instelling omvatten.

DEEL B – SYSTEMEN EN CONTROLES

1. De instellingen zorgen voor de inrichting en instandhouding van toereikende systemen en controles om voorzichtige en betrouwbare waardeschattingen voort te brengen.

2. Deze systemen en controles bestaan minimaal uit:

- a) gedocumenteerde gedragslijnen en procedures voor het waarderingsproces. Dit omvat de volgende aspecten: duidelijke afbakening van de bevoegdheden van de verschillende terreinen die bij de waardering betrokken zijn, marktinformatiebronnen en beoordeling van de deugdelijkheid ervan, frequentie van onafhankelijke waardering, timing van slotkoersen, procedures voor het aanpassen van waarderingen, verificatieprocedures (einde maand, ad hoc).

- b) duidelijke, autonome (d.w.z. onafhankelijk van het *front office*) rapportagelijnen voor de afdeling die verantwoordelijk is voor het waarderingsproces.

Aan het einde van de rapportageketen staat een lid van de directie dat deel uitmaakt van het hoogste bestuursorgaan.

Conservatieve waarderingsmethoden

3. Waarderen tegen marktwaarde ('*mark to market*') is het minstens dagelijks bepalen van de waarde van posities op basis van direct beschikbare slotkoersen, afkomstig van onafhankelijke bronnen. Daarbij kan worden gedacht aan beurskoersen, prijzen in de schermenhandel of noteringen van een aantal onafhankelijke gereputeerde effectenmakelaars.

4. Bij waardering tegen marktwaarde wordt gebruik gemaakt van de bied- of de laatprijs, naargelang van wat het voorzichtigst is, tenzij de instelling een belangrijk marktmaker is in het betrokken financieel instrument of goed en vóór het sluiten uit de markt kan stappen.

5. Wanneer waardering tegen marktwaarde niet mogelijk is, dienen instellingen hun posities/portefeuilles te waarderen op basis van een modellenbenadering alvorens zij de kapitaalvoorschriften voor de handelsportefeuille toepassen. Waardering op basis van een modellenbenadering ('*mark to model*') is het door middel van benchmarking, extrapolatie of een andere berekeningswijze bepalen van de waarde op basis van een input uit de markt.

6. Bij waardering op basis van een modellenbenadering dienen de volgende voorschriften in acht te worden genomen:

- a) de hoogste directie draagt kennis van de bestanddelen van de handelsportefeuille waarvoor waardering op basis van een modellenbenadering wordt toegepast en is bekend met de belangrijkheid van de onzekerheid die zulks meebrengt voor de rapportage over de bedrijfsrisico's en de bedrijfsresultaten;

- b) de inputs uit de markt zijn, voor zover mogelijk, in overeenstemming met de marktprijzen en de relevantie van de marktinputs voor de positie die wordt gewaardeerd en de parameters van het model worden dagelijks geëvalueerd;
- c) waar zij beschikbaar zijn, worden waarderingsmethoden gebruikt die voor bepaalde financiële instrumenten of grondstoffen als vaste marktpraktijk worden beschouwd;
- d) modellen die door de instelling zelf worden ontwikkeld, berusten op deugdelijke hypothesen, die zijn geanalyseerd en beproefd door voldoende gekwalificeerde partijen die niet bij het ontwikkelingsproces betrokken zijn;
- e) er zijn formele controleprocedures voor veranderingen ingesteld en er wordt een veilig exemplaar van het model bewaard, dat periodiek wordt gebruikt om waarderingsresultaten te verifiëren;
- f) het risicobeheer is op de hoogte van de tekortkomingen van de gebruikte modellen en weet hoe de impact ervan op het waarderingsresultaat maximaal kan worden beperkt;
- g) de nauwkeurigheid van het model wordt periodiek onderzocht (b.v. wat betreft de blijvend relevantie van de hypothesen, analyse van P&L versus risicofactoren, vergelijking van daadwerkelijke sluitprijzen met de modeluitkomsten).

In verband met punt d) geldt dat het front office niet mag worden betrokken bij de ontwikkeling en erkenning van het model. De beproefing van het model geschiedt op onafhankelijke wijze. Dit omvat het valideren van de wiskundige formules, de hypothesen en de implementatie van de computerprogrammatuur.

7. Naast de dagelijkse waardering tegen marktprijzen of op basis van een modellenbenadering dient ook onafhankelijke prijsverificatie plaats te vinden. Hierbij worden marktprijzen of modelinputs op regelmatige basis gecontroleerd op hun nauwkeurigheid en onafhankelijkheid. Dagelijkse waardering tegen marktprijzen mag door handelaars worden gedaan; verificatie van marktprijzen en modelinputs daarentegen, dient minstens maandelijks (of, afhankelijk van de aard van de markt/handelsactiviteit, met een grotere frequentie) door een van de dealing room onafhankelijke eenheid te worden verricht. Wanneer geen onafhankelijke bronnen van prijsinformatie beschikbaar zijn of de bronnen van prijsinformatie een veeleer subjectief karakter vertonen, kunnen prudente maatregelen zoals aanpassing van de waarderingen aangewezen zijn.

Waarderingsaanpassingen of -reserves

8. De instellingen zorgen voor de inrichting en instandhouding van procedures ter beoordeling van de noodzaak van waarderingsaanpassingen of –reserves.

Algemene voorschriften

9. De bevoegde autoriteiten schrijven voor dat de noodzaak van waarderingsaanpassingen of –reserves voor de volgende elementen formeel wordt beoordeeld: niet benutte kredietspreidingswinsten, liquidatiekosten, operationele risico's, vervroegde beëindiging, beleggings- en financieringskosten, toekomstige administratiekosten en, indien van toepassing, aan het model verbonden risico.

Voorschriften voor minder liquide posten

10. Posities kunnen minder liquide worden als gevolg van marktgebeurtenissen en instellingsgerelateerde situaties, bijvoorbeeld geconcentreerde posities en/of starre posities.

11. ➤ [...] ⏪ ➤ Bij de beoordeling of een waarderingsreserve voor minder liquide posten noodzakelijk is, houden de instellingen rekening met een aantal verschillende factoren. Deze omvatten de termijn die nodig is om de positie/risicobestanden binnen de positie af te dekken, de volatiliteit en het gemiddelde van de spread tussen bied- en laatprijzen, de beschikbaarheid van marktnoteringen (aantal marktmakers en hun identiteit) en de volatiliteit en het gemiddelde van de handelsvolumes, marktconcentraties, de veroudering van posities, de mate waarin de waardering berust op marking-to-modellen en het effect van andere modelrisico's. ⏩

12. Wanneer de instellingen gebruik maken van externe waarderingsaanpassingen of waardering op basis van een modellenbenadering, beoordelen zij of het noodzakelijk is een waarderingsaanpassing te verrichten. Tevens beoordelen zij op continue basis of het noodzakelijk is reserves aan te leggen voor minder liquide posities.

13. Wanneer waarderingsaanpassingen of –reserves aanleiding geven tot materiële verliezen voor het lopende boekjaar, worden deze overeenkomstig artikel 57, punt k), van Richtlijn [2000/12/EG] in mindering gebracht op het oorspronkelijke eigen vermogen van de instelling.

14. Andere winsten/verliezen voortvloeiend uit waarderingsaanpassingen of –reserves worden opgenomen in de berekening van de nettowinst uit de handelsportefeuille als bedoeld in artikel 13, lid 2, onder b), en opgeteld bij/in mindering gebracht op de extra eigen middelen waarmee op grond van de betrokken bepalingen aan de eisen met betrekking tot marktrisico's kan worden voldaan.

➤ 14 bis) Waarderingsaanpassingen/reserves die de waarderingsaanpassingen/reserves in het kader van het verslaggevingsraamwerk waaraan de kredietinstelling is onderworpen overtreffen, worden behandeld in overeenstemming met punt 13 indien zij aanleiding geven tot wezenlijke verliezen, of anders met punt 14. ⏩

PART C – INTERNE AFDEKKINGSINSTRUMENTEN

1. Een intern afdekkingsinstrument is een positie waarmee de risicocomponent van een positie in de niet-handelsportefeuille of een reeks posities materieel of compleet wordt geneutraliseerd. Als gevolg van interne afdekkingsinstrumenten ontstane posities kunnen in aanmerking komen voor toepassing van de kapitaalvoorschriften voor de handelsportefeuille indien zij met de intentie om te handelen worden ingenomen en mits aan de algemene criteria inzake intentie om te handelen en conservatieve waardering van respectievelijk deel A en deel B is voldaan. In het bijzonder:

- a) hebben interne afdekkingsinstrumenten niet in de eerste plaats tot doel om kapitaalvereisten te ontlopen of te verminderen;
- b) worden interne afdekkingsinstrumenten naar behoren gedocumenteerd en onderworpen aan bijzondere interne procedures ten aanzien van goedkeuring en auditing;
- c) wordt de interne transactie afgewikkeld tegen marktvoorwaarden;
- d) wordt het overgrote deel van het aan het interne afdekkingsinstrument verbonden marktrisico, met inachtneming van de toegestane limieten, dynamisch beheerd in de handelsportefeuille;
- e) worden de interne transacties zorgvuldig gemonitord.

De deugdelijkheid van de monitoring wordt gewaarborgd door middel van adequate procedures.

2. De in lid 1 beschreven behandeling is van toepassing onverminderd de kapitaalvereisten die van toepassing zijn op het niet tot de handelsportefeuille behorende bestanddeel van het interne afdekkingsinstrument.

➤ 3. In weerwil van het bovenstaande, wanneer een instelling een kredietrisicopositie in de niet-handelsportefeuille afdekt met een kredietderivaat dat in haar handelsportefeuille is opgenomen (met behulp van een intern afdekkingsinstrument), dan wordt de positie in de niet-handelsportefeuille voor de berekening van kapitaalvereisten niet als afgedekt beschouwd, tenzij de instelling van een toelaatbare derde protectiegever een kredietderivaat koopt dat voldoet aan de vereisten van bijlage VIII, deel 2, punt 19, van Richtlijn [2000/12/EG] met betrekking tot de positie in de niet-handelsportefeuille. Ingeval een dergelijke protectie vanwege een derde wordt gekocht en voor de berekening van kapitaalvereiste als een afdekkingsinstrument van een positie in de niet-handelsportefeuille wordt erkend, wordt voor de berekening van kapitaalvereiste noch het interne, noch het externe afdekkingsinstrument in de vorm van een kredietderivaat in de handelsportefeuille opgenomen. ◀

➤ **OPNEMING IN DE HANDELSPORTEFEUILLE**

1. Instellingen beschikken over een helder omschreven beleid en procedures om te bepalen welke posities voor de berekening van hun kapitaaleisen worden opgenomen in de handelsportefeuille, overeenkomstig de normen in artikel 11 en het vermogen en de aanpak van de instelling op het gebied van risicobeheer in overweging nemend. De naleving van dit beleid en van deze procedures wordt volledig gedocumenteerd en periodiek aan een interne financiële controle onderworpen.

2. Instellingen beschikken over een helder omschreven beleid en procedures voor het algemene beheer van de handelsportefeuille. Via dit beleid en deze procedures worden ten minste aangepakt:

- a) de werkzaamheden die door de instelling commercieel en deel van de handelsportefeuille met het oog op de kapitaalvereiste worden geacht;
- b) de mate waarin een vordering dagelijks naar marktprijzen gewaardeerd kan worden via verwijzing naar een actieve, liquide tweerichtingsmarkt;
- c) voor naar modelprijzen gewaardeerde vorderingen de mate waarin de instelling in staat is:
 - i) alle materiële risico's van de vordering te bepalen;
 - ii) alle materiële risico's van de vordering af te dekken door middel van instrumenten waarvoor een actieve, liquide tweerichtingsmarkt bestaat; en
 - iii) betrouwbare ramingen af te leiden voor de voornaamste in het model gebruikte vooronderstellingen en parameters;
- d) de mate waarin een instelling in staat en verplicht is voor de vordering beoordelingen te produceren die extern op samenhangende wijze kunnen worden gevalideerd;
- e) de mate waarin de wettelijke beperkingen of andere operationele eisen het vermogen van de instelling aantasten op korte termijn liquidatie of afdekking van de vordering te bewerkstelligen;
- f) de mate waarin een instelling in staat en verplicht is om de vordering in het kader van haar commerciële werkzaamheden actief te beheren;
- g) de mate waarin de instelling risico's of vorderingen kan overdragen tussen de handelsportefeuille en de niet- handelsportefeuille en de criteria voor dit soort overdrachten;

3. De bevoegde instanties kunnen instellingen toestaan vorderingen die in de zin van artikel 57, letters l), m) en n) van Richtlijn [2000/12/EG] holdings vormen in de handelsportefeuille, in voorkomende gevallen te behandelen als gewone aandelen of als schuldinstrumenten, indien een instelling aantoont dat zij zich ten aanzien van deze vorderingen actief bezighoudt met de vorming van de markt. In dit geval dient de instelling te beschikken over adequate stelsels en controles rondom de handel in in aanmerking komende instrumenten op basis van eigen middelen.

4. Op retrocessie lijkende met termijnhandel verwante transacties die een instelling opneemt in haar niet-handelsportefeuille kunnen wegens kapitaaleisen worden opgenomen in de handelsportefeuille, mits al deze op retrocessie lijkende transacties worden opgenomen. Met het oog hierop worden op retrocessie lijkende met termijnhandel verwante transacties gedefinieerd als transacties die voldoen aan de eisen in artikel 11, lid 2 en bijlage VII, deel A, en indien beide delen de vorm hebben van contanten of effecten die in de handelsportefeuille kunnen worden opgenomen. Ongeacht waar zij geboekt staan, geldt voor alle op retrocessie lijkende transacties een tegenpartijkredietrisicoheffing buiten de handelsportefeuille om. <

BIJLAGE VIII

INGETROKKEN RICHTLIJNEN

DEEL A

INGETROKKEN RICHTLIJNEN MET DE ACHTEREENVOLGENDE WIJZIGINGEN OP DIE RICHTLIJNEN

(als bedoeld in artikel 48)

Richtlijn 93/6/EEG van de Raad van 15 maart 1993 inzake de kapitaaltoereikendheid van beleggingsondernemingen en kredietinstellingen

Richtlijn 98/31/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 juni 1998 tot wijziging van Richtlijn 93/6/EEG van de Raad inzake de kapitaaltoereikendheid van beleggingsondernemingen en kredietinstellingen

Richtlijn 98/33/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 juni 1998 tot wijziging van artikel 12 van Richtlijn 77/780/EEG van de Raad tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de toegang tot en de uitoefening van de werkzaamheden van kredietinstellingen, de artikelen 2, 5, 6, 7 en 8 en de bijlagen II en III van Richtlijn 89/647/EEG van de Raad betreffende een solvabiliteitsratio voor kredietinstellingen en artikel 2 en bijlage II van Richtlijn 93/6/EEG van de Raad inzake de kapitaaltoereikendheid van beleggingsondernemingen en kredietinstellingen

Richtlijn 2002/87/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2002 betreffende het aanvullende toezicht op kredietinstellingen, verzekeringsondernemingen en beleggingsondernemingen in een financieel conglomeraat en tot wijziging van de Richtlijnen 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG en 93/22/EEG van de Raad en van de Richtlijnen 98/78/EG en 2000/12/EG van het Europees Parlement en de Raad

Enkel artikel 26

Richtlijn 2004/39/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 april 2004 betreffende markten voor financiële instrumenten, tot wijziging van de Richtlijnen 85/611/EEG en 93/6/EEG van de Raad en van Richtlijn 2000/12/EG van het Europees Parlement en de Raad en houdende intrekking van Richtlijn 93/22/EEG van de Raad

Enkel artikel 67

DEEL B

TERMIJNEN VOOR DE OMZETTING IN NATIONAAL RECHT

(als bedoeld in artikel 48)

Richtlijn		Termijn voor omzetting
Richtlijn 93/6/EEG van de Raad		1.7.1995
Richtlijn 98/31/EG		<u>21.7.2000</u>
Richtlijn 98/33/EG		<u>21.7.2000</u>
Richtlijn 2002/87/EG		<u>11.8.2004</u>
Richtlijn 2004/39/EG		<u>Nog niet bekend</u>
Richtlijn 2004/xx/EG		<u>Nog niet bekend</u>

BIJLAGE IX

CONCORDANTIETABEL

Deze richtlijn	Richtlijn 93/6/EG	Richtlijn 98/31/EG	Richtlijn 98/33/EG	Richtlijn 2002/87/EG	Richtlijn 2004/39/EG
Artikel 1, punt 1, eerste zin					
Artikel 1, lid 1, tweede zin, en lid 2	Artikel 1				
Artikel 2, punt 1					
Artikel 2, punt 2	Artikel 7, punt 3				
Artikel 3, lid 1, a)	Artikel 2, punt 1				
Artikel 3, punt 1, b)	Artikel 2, punt 2				Artikel 67, punt 1
Artikel 3, lid 1, c), d) en e)	Artikel 2, punten 3 tot en met 5				
Artikel 3, lid 1, f) en g)					
Artikel 3, lid 1, h)	Artikel 2, punt 10				
Artikel 3, lid 1, i)	Artikel 2, punt 11		Artikel 3, punt 1		
Artikel 3, lid 1, j)	Artikel 2, punt 14				
Artikel 3, lid 1, k) en l)	Artikel 2, leden 15 en 16	Artikel 1, punt 1, b)			
Artikel 3, lid 1, m)	Artikel 2, punt 17	Artikel 1, lid 1, c)			
Artikel 3, lid 1, n)	Artikel 2, punt 18	Artikel 1, punt 1, d)			
Artikel 3, lid 1, o), p) en q)	Artikel 2, punten 19 tot en met 21				

Deze richtlijn	Richtlijn 93/6/EG	Richtlijn 98/31/EG	Richtlijn 98/33/EG	Richtlijn 2002/87/EG	Richtlijn 2004/39/EG
Artikel 3, lid 1, b)	Artikel 2, punt 23				
Artikel 3, lid 1, s)	Artikel 2, punt 26				
Artikel 3, punt 2	Artikel 2, leden 7 en 8				
Artikel 3, lid 3, a) en b)	Artikel 7, punt 3			Artikel 26	
Artikel 3, lid 3, c)	Artikel 7, punt 3				
Artikel 4	Artikel 2, punt 24				
Artikel 5	Artikel 3, leden 1 en 2				
Artikel 6	Artikel 3, punt 4				Artikel 67, punt 2
Artikel 7	Artikel 3, punt 4, a)				Artikel 67, punt 3
Artikel 8	Artikel 3, punt 4, b)				Artikel 67, punt 3
Artikel 9	Artikel 3, punt 3				
Artikel 10	Artikel 3, punten 5 tot en met 8				
Artikel 11	Artikel 2, punt 6				
Artikel 12, eerste alinea	Artikel 2, punt 25				
Artikel 12, tweede alinea					
Artikel 13, punt 1, eerste alinea	Bijlage V, punt 1, eerste alinea				

Deze richtlijn	Richtlijn 93/6/EG	Richtlijn 98/31/EG	Richtlijn 98/33/EG	Richtlijn 2002/87/EG	Richtlijn 2004/39/EG
Artikel 13, lid 1, tweede alinea, en leden 2 tot en met 5	Bijlage V, punt 1, tweede alinea, en punten 2 tot en met 5	Artikel 1, punt 7, en Bijlage 4, a) en b)			
Artikel 14	Bijlage V, punten 6 en 7	Bijlage 4, c)			
Artikel 15	Bijlage V, punt 8				
Artikel 16	Bijlage V, punt 9				
Artikel 17					
Artikel 18, punt 1, eerste alinea	Artikel 4, punt 1, eerste alinea				
Artikel 18, lid 1, a) en b)	Artikel 4, lid 1, i) en ii)	Artikel 1, punt 2			
Artikel 18, punten 2 tot en met 4	Artikel 4, punten 6 tot en met 8				
Artikel 19, punt 1					
Artikel 19, punt 2	Artikel 11, punt 2				
Artikel 19, punt 3					
Artikel 20					
Artikel 21	Bijlage IV				
Artikel 22					
Artikel 23, eerste en tweede alinea	Artikel 7, leden 5 en 6				
Artikel 23, derde alinea					

Deze richtlijn	Richtlijn 93/6/EG	Richtlijn 98/31/EG	Richtlijn 98/33/EG	Richtlijn 2002/87/EG	Richtlijn 2004/39/EG
Artikel 24					
Artikel 25					
Artikel 26, punt 1	Artikel 7, punt 10	Artikel 1, punt 4			
Artikel 26, punten 2 tot en met 4	Artikel 7, punten 11 tot en met 13				
Artikel 27	Artikel 7, leden 14 en 15				
Artikel 28, punt 1	Artikel 5, punt 1				
Artikel 28, punt 2	Artikel 5, punt 2	Artikel 1, punt 3			
Artikel 28, punt 3					
Artikel 29, lid 1, a), b) en c), en volgende twee alinea's	Bijlage VI, punt 2				
Artikel 29, lid 1, laatste alinea					
Artikel 29, punt 2	Bijlage VI, punt 3				
Artikel 30, lid 1 en lid 2, eerste alinea	Bijlage VI, punten 4 en 5				
Artikel 30, lid 2, tweede alinea					
Artikel 30, leden 3 en 4	Bijlage VI, punten 6 en 7				

Deze richtlijn	Richtlijn 93/6/EG	Richtlijn 98/31/EG	Richtlijn 98/33/EG	Richtlijn 2002/87/EG	Richtlijn 2004/39/EG
Artikel 31	Bijlage VI, punt 8.1, 8.2, eerste zin, 8.3, 8.4 en 8.5				
Artikel 32	Bijlage VI, punten 9 en 10				
Artikel 33, leden 1 en 2					
Artikel 33, punt 3	Artikel 6, punt 2				
Artikel 34					
Artikel 35, punten 1 tot en met 4	Artikel 8, punten 1 tot en met 4				
Artikel 35, punt 5	Artikel 8, punt 5, eerste zin	Artikel 1, punt 5			
Artikel 36	Artikel 9, punten 1 tot en met 3				
Artikel 37					
Artikel 38	Artikel 9, punt 4				
Artikel 39					
Artikel 40	Artikel 2, punt 9				
Artikel 41					
Artikel 42, lid 1, a), b) en c)	Artikel 10, eerste, tweede en derde streepje				
Artikel 42, lid 1, d) en e)					

Deze richtlijn	Richtlijn 93/6/EG	Richtlijn 98/31/EG	Richtlijn 98/33/EG	Richtlijn 2002/87/EG	Richtlijn 2004/39/EG
Artikel 42, punt 1, f)	Artikel 10, vierde streepje				
Artikel 42, punt 1, g)					
Artikel 43					
Artikel 44					
Artikel 45					
Artikel 46	Artikel 12				
Artikel 47					
Artikel 48					
Artikel 49					
Artikel 50	Artikel 15				
Bijlage I, punten 1 tot en met 4	Bijlage I, punten 1 tot en met 4				
Bijlage I, lid 4, laatste alinea	Artikel 2, punt 22				
Bijlage I, punten 5 tot en met 7	Bijlage I, punten 5 tot en met 7				
Bijlage I, punt 8					
Bijlage I, punten 9 tot en met 11	Bijlage I, punten 8 tot en met 10				
Bijlage I, punten 12 tot en met 14	Bijlage I, punten 12 tot en met 14				
Bijlage I, punten 15 en 16	Artikel 2, punt 12				

Deze richtlijn	Richtlijn 93/6/EG	Richtlijn 98/31/EG	Richtlijn 98/33/EG	Richtlijn 2002/87/EG	Richtlijn 2004/39/EG
Bijlage I, punten 17 tot en met 41	Bijlage I, punten 15 tot en met 39				
Bijlage I, punten 42 tot en met 56					
Bijlage II, punten 1 en 2	Bijlage II, punten 1 en 2				
Bijlage II, punten 3 tot en met 11					
Bijlage III, punt 1	Bijlage V, punt 1, eerste alinea	Artikel 1, punt 7, en Bijlage 3, a)			
Bijlage III, punt 2	Bijlage III, punt 2				
Bijlage III, punt 2.1, eerste, tweede en derde alinea	Bijlage III, punt 3,1	Artikel 1, punt 7, en Bijlage 3, b)			
Bijlage III, punt 2,1, vierde alinea					
Bijlage III, punt 2.1, vijfde alinea	Bijlage III, punt 3.2	Artikel 1, punt 7, en Bijlage 3, b)			
Bijlage III, punten 2.2, 3 en 3.1	Bijlage III, punten 4 tot en met 6	Artikel 1, punt 7, en Bijlage 3, c)			
Bijlage III, punt 3.2	Bijlage III, punt 8				
Bijlage III, punt 4	Bijlage III, punt 11				
Bijlage IV, punten 1 tot en met 20	Bijlage VII, punten 1 tot en met 20	Artikel 1, punt 7, en Bijlage 5			
Bijlage IV, punt 21	Artikel 11 bis	Artikel 1, punt 6			

Deze richtlijn	Richtlijn 93/6/EG	Richtlijn 98/31/EG	Richtlijn 98/33/EG	Richtlijn 2002/87/EG	Richtlijn 2004/39/EG
Bijlage V, punten 1 tot en met 13, eerste alinea	Bijlage VIII, punten 1 tot en met 13, ii)	Artikel 1, punt 7, en Bijlage 5			
Bijlage V, punt 13, vierde alinea					
Bijlage V, punt 13, vijfde alinea tot en met punt 14	Bijlage VIII, punten 13, iii), tot en met 14	Artikel 1, punt 7, en Bijlage 5			
Bijlage VI	Bijlage VI, punt 8.2, na de eerste zin				
Bijlage VII					
Bijlage VIII					
Bijlage IX					